

รายงานการประชุมสภามหาการศึกษารัฐจังหวัดเพชรบูรณ์
ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๙

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมอินทประไพ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี (ชั้น ๑)
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้มาประชุม

๑. ผศ.ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	ประธานกรรมการ
๒. พระราชพัชรธรรมเมธี	เจ้าคณะจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๓. พระโสภณวชิรากร	เจ้าคณะจังหวัดเพชรบูรณ์ (ธ)	กรรมการ
๔. พ.ต.ท.สุรเชษฐ์ เวศแก้ว	ผู้แทน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๕. มว.อ.ชาญวิทย์ พรหมสา	ผู้แทน ปลัดจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๖. นายธนวัฒน์ ทิพย์มณี	ผู้แทน ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๗. นายชานนท์ ปิ่นตระกูล	ผู้แทน พัฒนาการจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๘. นางสาวรัศมี บำรุงผล	ผู้แทน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๙. นางสาวณภัช คล้ายแก้ว	ผู้แทน เกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๐. นายธวัชชัย เพชรบูรณ์นิ	ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๑. นางสาวสุกัญญา อังค์วิเศษไพบูลย์	แรงงานจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๒. นางสาวณัฐริกา ชมปรีดา	ผู้แทน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๓. นางสาวกัลยกร ยศบุรี	ผู้แทน สถิติจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๔. นายทัตต์ ดั่งทอง	ผู้แทน วัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๕. นางสาวอัจฉรา ปันมูล	ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๖. นายวินัย บุญพิง	ผู้แทน อุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๑๗. นายอิทธิพันธ์ ยายอด	ผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๑	กรรมการ
๑๘. นางเบญจมาศ ทองจา	ผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๒	กรรมการ
๑๙. นางสาวทิพวรรณ ศิริวัฒน์	ผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๐. ว่าที่พันตรี ดำริห์ ดิยะวัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๑. นายธีรวิชัย ใจहां	ผู้แทน ผู้อำนวยการสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๒. ดร.บัณฑิต ครุฑทางคะ	ประธานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ

๒๓.	นางสาวจิราพันธ์ ธรรมณีเพชร	แทน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๔.	รศ.ดุลยวิทย์ นาคนาวา	รองอธิการบดีฝ่ายวิทยบริการจังหวัดเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๕.	พระสุธีวีชิราภรณ์, ผศ.ดร.	แทน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พ่อขุนผาเมือง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	กรรมการ
๒๖.	นายอนุชา โสสัมภ	แทน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๗.	นางปัทมา ราชพรม	แทน ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๘.	นางสาวไพรินทร์ เดชะ	รักษาการผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	กรรมการ
๒๙.	ผศ.ดร.ตรีสุข เอลลิส	ผู้แทนผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์	กรรมการ
๓๐.	ว่าที่พันตรี ประหยัด แก่นชา	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา	กรรมการ
๓๑.	นายภูวนาท มูลเขียน	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา	กรรมการ
๓๒.	ผศ.ดร.ประยูร ลิ้มสุข	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา	กรรมการ
๓๓.	ผศ.ดร.กมล บุญเขต	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา	กรรมการ
๓๔.	นายบรรเจิด กลิ่นจันทร์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา	กรรมการ
๓๕.	นายวิรัตน์ ฉัตรวิโรจน์	นายกสมาคมโรงเรียนผู้สูงอายุจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๓๖.	ส.ต.ท.เสน่ห์ อินการทุม	ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๓๗.	ว่าที่ร้อยตรี ธนชล ศิริ	แทน นายกเทศมนตรีเมืองเพชรบูรณ์	กรรมการ
๓๘.	นายภราดร จำปาแดง	แทน นายกเทศมนตรีเมืองหล่มสัก	กรรมการ
๓๙.	นางประกายดาว เมืองแมน	แทน นายกเทศมนตรีตำบลนางั่ว	กรรมการ
๔๐.	สิบทิธาวิณ พาแก้ว	แทน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยใหญ่	กรรมการ
๔๑.	นางสาวชนิชา ทริพย์ธนาธาดา	ประธานหอการค้าจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๔๒.	นายภูวดล อุจน์จันทร์	แทน ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๔๓.	นายธีรภาพ จงกลรัตน์	ประธานสภานักเรียนโรงเรียนเพชรพิทยาคม	กรรมการ
๔๔.	นายอานนท์ แจ่มศรี	ผู้แทนผู้ปกครองโรงเรียนเพชรพิทยาคม	กรรมการ
๔๕.	นางสุนันท์ นิยมเพ็ง	ประธานกลุ่มพัฒนาสตรีเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์	กรรมการ
๔๖.	นายวิศัลย์ โฆษิตานนท์	ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๔๗.	นายวิจิตร พรพฤทธิพันธุ์	นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๔๘.	นางสาววรรณิภา เค้นโรจน์มณี	นายกสมาคมท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๔๙.	นางขวัญใจ พันธุ์จินดา	แทน อธิการโบสถ์แม่พระเมืองลู่ด เพชรบูรณ์	กรรมการ
๕๐.	นายรักษพล ชิตุมปุน	รองประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการ
๕๑.	นายวันชัย ศรีเหนียง	ผู้แทนสื่อมวลชน	กรรมการ
๕๒.	นางสาวสุภาพันธุ์ ทองพวงค์	ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการและเลขานุการ
๕๓.	นางขวัญณภา จันทร์ดี	รองศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕๔.	นายพสกร ทวีทรัพย์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๕๕.	นางสาวกนกวรรณ สิทธิชาติ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๕๖.	นางสาวณัฐรดา อยู่สุข	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๕๗.	นายกฤตเมธ แจ่มสว่าง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๕๘.	นางสาววนิดา คลื่นสนั่น	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์
๒. หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเพชรบูรณ์
๓. ท้องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเพชรบูรณ์
๔. พาณิชยจังหวัดเพชรบูรณ์
๕. ประชาสัมพันธ์จังหวัดเพชรบูรณ์
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต ๓
๗. ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๗ จังหวัดเพชรบูรณ์
๘. ครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านโป่งตะแบก
๙. นายกเทศมนตรีเมืองวิเชียรบุรี
๑๐. นายกเทศมนตรีตำบลชนแดน
๑๑. นายกเทศมนตรีตำบลคงขุย
๑๒. นายกเทศมนตรีตำบลซับสมอทอด
๑๓. นายกเทศมนตรีตำบลพุดเตย
๑๔. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านไร่
๑๕. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสักหลง
๑๖. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลภูน้ำหยด
๑๗. ประธาน YEC หอการค้าจังหวัดเพชรบูรณ์
๑๘. ประธานชมรมธนาคารจังหวัดเพชรบูรณ์
๑๙. ประธานสภานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๒๐. นายกองค้การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
๒๑. นายกองค้การนักศึกษาวิชาชีพอในอนาคคแห่งประเทศไทย (อวท.) วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
๒๒. ประธานสภานักเรียนโรงเรียนวิทยานุกูลนารี
๒๓. ผู้แทนผู้ปกครองโรงเรียนวิทยานุกูลนารี
๒๔. ผู้แทนผู้ปกครองวิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์
๒๕. ผู้แทนสถาบันการเรียนรัฐภาคประชาสังคมจังหวัดเพชรบูรณ์
๒๖. นางสาววังชมภู กำไรทรัพย์ ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์
๒๗. นายกฤษณ์ คงเมือง ผู้แทนภาคประชาชน

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายพีระวัตร จันทกุล	ผู้อำนวยการโรงเรียนเพชรพิทยาคม	
๒. นางสาวอาลิตตา นาควิจิตร	ครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานส่งเสริมการเรียนรัฐประจำจังหวัดเพชรบูรณ์	
๓. นางสาวมยุรี ทวีวันกิจ	รองผู้อำนวยการโรงเรียนวิทยานุกูลนารี	
๔. นางสาวอัมพร ทองศรี	ข้าราชการบำนาญ	
๕. นางสาวพัชรีย์ อ่อนอิงนอน	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาการศึกษา	"
๖. นางสาวชล สว่างจันทร์	ผู้อำนวยการกลุ่มอำนวยการ	
๗. นางสาววารภรณ์ ผึ้งผาย	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผล	
๘. นางกัญรัตน์ เหมฤดี	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน	
๙. นางพรหมภัสสร อยู่พีช	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล	
๑๐. นายสมคิด วงษ์แสง	ผู้อำนวยการกลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน	

๑๑. นางสาวศรัณรัตน์ เกื้อธนวรรธน์	ผู้อำนวยการหน่วยตรวจสอบภายใน
๑๒. นางสาวกฤติมา สุปน	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
๑๓. นางชาลิตา กระต่ายทอง	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
๑๔. นายรัฐเขต พานิช	นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ
๑๕. นางพยอม เนาว์แก้ว	นักวิชาการพัสดุปฏิบัติการ
๑๖. นางอินทอร ดินไทย	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
๑๗. นางสาวชุตานา พูลประเสริฐ	นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ
๑๘. นายสันฐิติ ตาลเพชร	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
๑๙. นางสาวณัฐกฤตา คำป่อง	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
๒๐. นางสาวกมลลักษณ์ สุขโฉม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

ผศ.ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประธานคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวเปิดการประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑. ผศ.ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประธานคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แนะนำตนเองในโอกาสได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ และเนื่องจากการประชุมครั้งแรก จึงได้มีการกล่าวต้อนรับคณะกรรมการและกล่าวถึงความเป็นมาของการจัดตั้งสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นการรวมตัวของ "ผู้มีอิทธิพลทางความคิด" : สมาชิกสมัชชามาจากทุกสาขาอาชีพ ทั้งฝ่ายปกครอง ธุรกิจ เกษตร และวัฒนธรรม ซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และผู้ใช้ผลผลิตทางการศึกษาที่จะช่วยสะท้อนความต้องการที่แท้จริง โดยระบุว่าจังหวัดเพชรบูรณ์เป็นหนึ่งในไม่กี่จังหวัดที่มีการจัดตั้งสภาการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมและมีโครงสร้างชัดเจน

๒. แนะนำห้องประชุมอินทปุระ ซึ่งเป็นห้องประชุมที่ปรับปรุงใหม่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

๓. ประชาสัมพันธ์การจัดงาน “สัมมนาอารยธรรมเพชรบูรณ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับท้องถิ่น” ในระหว่างวันที่ ๒๓ – ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ซึ่งเป็นการสัมมนาทางวิชาการ มีการเสวนาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของจังหวัด ผลผลิตหรือมรดกทางอารยธรรมของจังหวัด เป็นการรวบรวมข้อมูลในทุกภาคและทุกมิติ เพื่อให้ได้ข้อมูลผลรวมของอารยธรรมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นอาหาร ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร แหล่งท่องเที่ยว เพื่อได้ผลงานวิจัยชิ้นเอกและจัดทำเป็นตำราหลักของจังหวัด โดยจะมีการเชิญปราชญ์ท้องถิ่นจากสาขาต่าง ๆ ของจังหวัดเพชรบูรณ์มาร่วมเสวนา เช่น ท่านวิศิษฐ์ โฆษิตานนท์ และเชิญท่านเอนก เหล่าธรรมทัศน์ อดีต รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มาเป็นองค์ปาฐกถา นอกจากนี้ยังได้เชิญผู้บริหารกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้บริหารสภาวิจัยแห่งชาติ รวมทั้งผู้บริหาร บริษัทไทยเบฟเวอเรจจำกัด (มหาชน) มาร่วมงาน เป็นต้น เพื่อหาช่องทางต่อยอดผลผลิตทางอารยธรรมไปสู่ นวัตกรรมหรือการพัฒนาที่สามารถยกระดับของจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ จึงขอเชิญชวนคณะกรรมการสมัชชา สภาการศึกษาทุกท่าน หรือผู้สนใจเข้าร่วมงาน โดยเริ่มงานตั้งแต่วันที่ ๑๓.๐๐ น. วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๙ นี้

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมทราบ

๒.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

นางสาวสุภาพันธุ์ ทองพวงค์ ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ เลขานุการ ได้ชี้แจงถึงความเป็นมาของสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยสืบเนื่องจากที่ประชุมสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ ซึ่งมีมติที่รับรองร่วมกัน จำนวน ๒ มติ ได้แก่ มติที่ ๑ การสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างรายได้ (Learn to Earn) และมติที่ ๒ ระบบนิเวศการเรียนรู้ : Key Success Factors ของเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต จังหวัดเพชรบูรณ์ จึงได้ประกาศจัดตั้งสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์และแต่งตั้งคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

- การมีส่วนร่วม : เป็นการรวบรวมบุคคลและองค์กรทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของจังหวัด

- การระดมความคิดเห็น : เป็นเวทีกลางในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการด้านการศึกษาจากพื้นที่จริง เพื่อสะท้อนภาพรวมที่กว้างกว่าการศึกษาในระบบโรงเรียน

- การเสนอแนวทางพัฒนา : ส่งเคราะห์ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์

ซึ่งคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ มีองค์ประกอบ ดังนี้

- ระดับคณะกรรมการที่ปรึกษา : ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์, รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่กำกับดูแลด้านการศึกษา, นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ และภาคีเครือข่ายระดับนโยบาย

- ระดับคณะสมัชชาสภาการศึกษา : ประกอบด้วย อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (ประธาน), ศึกษาธิการจังหวัด (เลขานุการ), หัวหน้าส่วนราชการ, ผู้แทนภาคเอกชน, สภาหอการค้า, สภาอุตสาหกรรม, สภาวัฒนธรรม, องค์กรศาสนา, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนผู้แทนนักเรียน นักศึกษา เยาวชน และผู้ประกอบการ

โดยคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษา มีบทบาทหน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำข้อเสนอยุทธศาสตร์ แนวทางการจัดการศึกษาในจังหวัด สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ตลอดจนบริบทและความต้องการจำเป็นของจังหวัด ประชาคมรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ส่งเสริมสนับสนุน เสนอแนะ อุดหนุนหรือให้ความช่วยเหลือในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัด ขับเคลื่อนบูรณาการความร่วมมือในจังหวัดเพื่อพัฒนาการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด และงานตามมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ

มติที่ประชุม รับทราบ

๒.๒ ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจัดการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

ฝ่ายผู้ช่วยเลขานุการ ได้นำเสนอข้อมูลสภาพปัจจุบันและสถิติพื้นฐานทางการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ในรูปแบบของพีเรอเมตริกซ์ โดยสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ดำเนินการศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ปัญหา บริบทและความต้องการจำเป็นในพื้นที่ ได้แก่ ข้อมูลสภาพทั่วไปจังหวัดเพชรบูรณ์ เช่น ที่ตั้ง ข้อมูลประชากร การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรม การเกษตร เป็นต้น และยังได้ศึกษารวบรวมข้อมูลสภาพการจัดการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ข้อมูลประชากรวัยเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา สภาพด้านโอกาสทางการศึกษา ข้อมูลพื้นฐานด้านการศึกษา ตลอดจนข้อมูลด้านคุณภาพการศึกษาประกอบด้วย ข้อมูลผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ

ด้านการศึกษาอกระบบ (N-NET) เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงบริบทของพื้นที่และสถานการณ์และแนวโน้มการจัดการศึกษาในจังหวัด เพื่อนำมาวิเคราะห์ SWOT และกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และแนวทางการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายที่เกี่ยวข้อง และบริบทของพื้นที่อย่างเป็นระบบ

มติที่ประชุม รับทราบ

๒.๓ แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ฝ่ายผู้ช่วยเลขาธิการ ได้นำเสนอแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ในรูปแบบของพีเรียมเทชั่น โดยได้นำเสนอข้อมูลวิสัยทัศน์ จุดเน้น พันธกิจ เป้าหมายหลักเพื่อยกระดับและพัฒนาการศึกษาไทยสู่ความยั่งยืน ตัวชี้วัดสำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นกรอบและแนวทางการจัดการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ตามมติคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘ พร้อมมีแนวทางการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการศึกษา (SDG๔) จังหวัดเพชรบูรณ์

มติที่ประชุม รับทราบ

๒.๔ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๘

ฝ่ายผู้ช่วยเลขาธิการ ได้นำเสนอผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ในรูปแบบของไฟล์วิดีโอ ความยาว ๑๑.๔๙ นาที โดยเป็นการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดในปีที่ผ่านมา ที่ได้จากการประมวลผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของหน่วยงานทางการศึกษา หน่วยงานที่มีสถานศึกษาในสังกัดหรือที่กำกับดูแล และสถานศึกษาทุกแห่งในจังหวัดเพชรบูรณ์

ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ กำหนดให้มีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด และรายงานให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดศึกษาธิการภาค ที่กำกับดูแลในพื้นที่และกระทรวงศึกษาธิการทราบ โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจากหน่วยงานทางการศึกษาและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ร่วมดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อดำเนินการตามเป้าหมายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดผ่านเว็บไซต์ <https://sites.google.com/view/tidtamplan๖๘> โดยสามารถสรุปผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัด (KPI) ปี ๒๕๖๘ ได้ดังนี้

- ร้อยละการบรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคง : ร้อยละ ๙๙.๑๑
- ทักษะการอ่านออกเขียนได้ (ประถมศึกษา) : การอ่าน (ร้อยละ ๘๖.๘๗), การเขียน (ร้อยละ ๘๔.๗๔)
- ทักษะในศตวรรษที่ ๒๑: บรรลุร้อยละ ๙๒.๙๔
- ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร: บรรลุร้อยละ ๖๗.๗๐
- การจัดทำหลักสูตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น: บรรลุร้อยละ ๘๖.๔๐
- คุณภาพการศึกษาระดับชาติ (O-NET/NT): ภาพรวมของจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง (ไม่สูงและไม่ต่ำจนเกินไป) ซึ่งเป็นจุดที่ต้องเร่งพัฒนาต่อยอด

ทั้งนี้ ได้นำเรียนคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ รับทราบแล้วในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๙ เรียบร้อยแล้ว

มติที่ประชุม   รับทราบ

๒.๕ มติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ จำนวน ๒ มติ ได้แก่ มติที่ ๑ การสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างรายได้ (Learn to Earn) และมติที่ ๒ ระบบนิเวศการเรียนรู้ : Key Success Factors ของเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประธานคณะกรรมการ ได้นำเสนอมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ซึ่งที่ประชุมสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ รับรองร่วมกัน จำนวน ๒ มติ ได้แก่ มติที่ ๑ การสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างรายได้ (Learn to Earn) และมติที่ ๒ ระบบนิเวศการเรียนรู้ : Key Success Factors ของเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้จัดส่งสรุปผลการประชุมฯ พร้อมมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติทั้ง ๒ มติ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ขับเคลื่อนงานการศึกษาในระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกับมติดังกล่าว เรียบร้อยแล้ว โดยสรุปมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ได้ดังนี้

มติที่ ๑ เรื่อง การสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างรายได้ (Learn to Earn) จากการประชุมสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๓ เป็นนโยบายสาธารณะที่มุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วนร่วมขับเคลื่อนการสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างรายได้ (Learn to Earn) เพื่อให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และสอดคล้องกับตลาดแรงงาน เน้นการจัดการศึกษายืดหยุ่น หลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรระยะสั้นที่ตอบโจทย์บริบทพื้นที่ ระบบสะสมและเทียบโอนผลการเรียนรู้ การรับรองสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ และการพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก พร้อมสร้างความตระหนักรู้ ค้นหาศักยภาพ และบ่มเพาะทักษะชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนควบคู่สร้างรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ โดยสมัชชาฯ ได้กำหนดมติและข้อเรียกร้องที่สำคัญ ๖ ประการ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม ดังนี้

๑. การบูรณาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่และตลาดแรงงานกระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา ต้องร่วมกันปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย โดยจัดให้มีรูปแบบที่หลากหลายตาม ความสนใจของผู้เรียน เช่น ระบบทวิศึกษาและทวิภาคี เพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถนะให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรมและทิศทางการพัฒนาประเทศ

๒. การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้นและระบบธนาคารหน่วยกิต (Academic Credit Bank) ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรระยะสั้น (Short course) ที่สะท้อนความถนัดของผู้เรียนและเชื่อมโยงกับมาตรฐานอาชีพ พร้อมทั้งนำระบบธนาคารหน่วยกิตมาใช้เพื่อสะสมและเทียบโอนผลการเรียนรู้และการรับรองสมรรถนะ นอกจากนี้ยังต้องร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อใช้เป็นแหล่งฝึกปฏิบัติงานจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีรายได้ระหว่างเรียน เมื่อจบแล้วสามารถทำงานได้ทันที รวมถึงเปิดโอกาสให้มีการปรับปรุงทักษะ (Re-skills) เพิ่มทักษะ (Up-skills) และสร้างทักษะใหม่ (New Skills)

๓. การจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเนื้อหา วิธีการ สถานที่ และเวลา เรียนได้ตามความต้องการและบริบทของตนเอง โดยการเรียนนั้นต้องควบคู่ไปกับการฝึกอบรมทักษะวิชาชีพ ทักษะการสร้างงาน และความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ ได้ขอให้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพช่วยพัฒนาระบบการรับรองสมรรถนะที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้แบบยืดหยุ่น เพื่อให้ผู้เรียนปรับตัวและพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างยั่งยืน

๔. การพัฒนาแพลตฟอร์มและฐานข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ พัฒนาช่องทางและฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาวิชาชีพ และฐานข้อมูลของผู้เรียนแต่ละบุคคล (เช่น ประวัติการศึกษา

ผลงาน ประสบการณ์) รวมทั้งสร้างแพลตฟอร์มเสมือนห้องเรียนดิจิทัลที่มีคลังหลักสูตรพัฒนาทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้พื้นที่นี้เรียนรู้และสร้างรายได้ไปพร้อมกัน

๕. การสร้างความตระหนักรู้และพัฒนาระบบแนะแนว บูรณาการความร่วมมือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียน ค้นหาตัวตน ความถนัด และแรงบันดาลใจของตนเอง ตลอดจนพัฒนาระบบแนะแนวที่มีข้อมูลเชื่อมโยงทั้งด้าน การใช้ชีวิต การเรียน และเส้นทางอาชีพ รวมถึงการจัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิตที่จำเป็นในยุคปัจจุบัน เช่น ความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) เพื่อให้ผู้เรียนเอาตัวรอดและสร้างรายได้ตามวิถีชีวิตของตนเอง

๖. การติดตามและรายงานผลความก้าวหน้า มอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ร่วมกับ คณะอนุกรรมการสภาการศึกษาด้านเครือข่ายการมีส่วนร่วมฯ จัดทำรายงานความก้าวหน้าของการขับเคลื่อน มติข้อนี้ เพื่อนำเสนอต่อสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๔ ต่อไป

มติที่ ๒ เรื่อง ระบบนิเวศการเรียนรู้ : Key Success Factors ของเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต จากการประชุมสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๓ เป็นนโยบายสาธารณะที่มุ่งเน้นให้ทุกภาคส่วน ตระหนักถึงความสำคัญและร่วมกันขับเคลื่อนระบบนิเวศ การเรียนรู้ในฐานะปัจจัยความสำเร็จหลัก (Key Success Factors) เพื่อพัฒนาชุมชนสู่การเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยร่วมกันกำหนดประเด็น การเรียนรู้ของเมืองให้ชัดเจนตามบริบทของชุมชน จัดให้มีระบบการจัดการองค์ความรู้ควบคู่กับการพัฒนา ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ ส่งเสริมให้เกิดผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่สามารถประสานภารกิจของทุกฝ่าย ควบคู่กับการ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ให้ชุมชนมีปลอดภัย น่าอยู่ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของทุกช่วงวัย อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยได้อย่างยั่งยืน

สมัชชาฯ จึงได้กำหนดมติข้อเรียกร้อง ๕ ประการ เพื่อบูรณาการความร่วมมือให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็น รูปธรรม ดังนี้

๑. การบูรณาการระบบนิเวศการเรียนรู้ให้เป็น "วาระแห่งชาติ" เรียกร้องให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการอุดมศึกษา และหน่วยงานทุกภาคส่วน ร่วมกันยกระดับระบบนิเวศการเรียนรู้ ของชุมชนให้เป็นรากฐานสำคัญของประเทศโดยเน้น การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning) ที่เปิดโอกาสให้คนทุกช่วงวัยเข้ามามีส่วนร่วมออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์บริบทพื้นที่ และนำนวัตกรรมมาแก้ปัญหาชุมชนได้จริง

๒. การพัฒนาผู้นำชุมชนให้เป็น "ผู้นำการเปลี่ยนแปลง" (Change Agents): ส่งเสริมและพัฒนาผู้นำ ในระดับต่างๆ (เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกเทศมนตรี หรือผู้นำเครือข่าย) ให้มีวิสัยทัศน์และทักษะในการสื่อสาร ประสานงาน ผู้นำที่เข้มแข็งและใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจ จะเป็นฟันเฟืองสำคัญที่ช่วยเชื่อมโยงนโยบาย ระดับชาติสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชนอย่างยั่งยืน

๓. การสร้างอัตลักษณ์เมืองแห่งการเรียนรู้บนรากฐานท้องถิ่น (Learning City from Local Roots): ส่งเสริมให้แต่ละเมืองกำหนดประเด็นการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบท สังคม วัฒนธรรม ภูมิประวัติ และทุน ทางปัญญาของตนเอง โดยผสานองค์ความรู้เข้ากับแนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ พัฒนากำลังคน กระตุ้นการท่องเที่ยวเชิงการเรียนรู้ และสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนใน ท้องถิ่น

๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเรียนรู้ (Smart Learning Infrastructure) : ปรับปรุง สภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยและเอื้อต่อการออกมาใช้พื้นที่สาธารณะเพื่อการเรียนรู้ เช่น มีระบบการเดิน ทางที่สะดวกและไฟฟ้าส่องสว่างที่เชื่อมโยงถึงแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนจัดให้มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง และพัฒนา แพลตฟอร์มข้อมูลกลางด้านการเรียนรู้ดิจิทัล เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและให้ประชาชนเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา

๕. การติดตามและรายงานผลความก้าวหน้า: มอบหมายให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ร่วมกับคณะอนุกรรมการสภาการศึกษาด้านเครือข่ายการมีส่วนร่วมฯ จัดทำรายงานความก้าวหน้าของการขับเคลื่อนมติข้อนี้ เพื่อนำเสนอต่อสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๔ ต่อไป

ข้อสังเกตเพิ่มเติมจากมตินี้ : การขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ตามมติที่ ๒ สะท้อนให้เห็นว่าการศึกษไม่ควรจำกัดอยู่เพียงในระบบโรงเรียน แต่ต้องมองไปถึงการสร้าง "พื้นที่และสภาพแวดล้อม" ที่ปลอดภัย น่าอยู่ และมีเทคโนโลยีรองรับ เพื่อให้เมืองทำหน้าที่เป็นห้องเรียนขนาดใหญ่ที่เอื้อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และสร้างรายได้ไปพร้อมกันตลอดช่วงชีวิต

ฝ่ายผู้ช่วยเลขาธิการ ได้แจ้งให้คณะกรรมการทราบว่าการขับเคลื่อนการดำเนินการตามมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ดำเนินการจัดตั้งสมัชชาสภาการศึกษาระดับพื้นที่ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดร่วมขับเคลื่อนงานตามมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ โดยได้เผยแพร่สรุปผลการประชุมสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๓ และมติสมัชชาสภาการศึกษา ระดับชาติ ทั้ง ๒ มติ ให้กับหน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัด เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ขับเคลื่อนงาน การศึกษาในระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกับมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ

๒) ดำเนินการขับเคลื่อนงานการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ตามมติสมัชชาสภาการศึกษาระดับชาติ ดังนี้
มติที่ ๑ การสร้างการเรียนรู้เพื่อสร้างรายได้ (Learn to Earn) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพชรบูรณ์ได้บรรจุประเด็นในแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และพัฒนาศักยภาพของจังหวัด และ จุดเน้นที่ ๒ การจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ และพัฒนาศักยภาพของจังหวัด

มติที่ ๒ ระบบนิเวศการเรียนรู้ : Key Success Factors ของเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ได้บรรจุประเด็นในแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด ที่เน้นการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และสังคม เช่น การสร้างคุณลักษณะผู้เรียนลูกพ่อขุนผาเมือง นอกจากนี้ ยังเน้นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผ่านแหล่งเรียนรู้ในจังหวัด ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหลักในการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ ให้เป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนา การศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ “จังหวัดเพชรบูรณ์ เมืองแห่งการศึกษาตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ เพื่อความสุขของผู้อยู่ และผู้มาเยือน”

มติที่ประชุม รับทราบ

๒.๖ นโยบายการศึกษาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายประเสริฐ จันทรรวงทอง)

นางสาวสุภาพันธุ์ ทองพวงค์ ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ เลขาธิการ ได้นำเสนอนโยบายการศึกษา ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายประเสริฐ จันทรรวงทอง) ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๐ โดยได้กำหนด ๕ นโยบายสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ดังนี้

๑. คืนเวลาให้ครู คืนคุณภาพให้ผู้เรียน
  - ๑.๑ ลดภาระงานเอกสารและงานที่ไม่เกี่ยวกับการสอน
  - ๑.๒ ใช้ระบบดิจิทัลและ AI สนับสนุนงานบริหาร
  - ๑.๓ ปรับรูปแบบการประเมิน เน้นผลลัพธ์ผู้เรียน
๒. ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
  - ๒.๑ จัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรม มุ่งเป้ากลุ่มขาดแคลน

- ๒.๒ เพิ่มโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง
- ๓. ยกระดับการเรียนรู้สู่โลกความจริง
  - ๓.๑ พัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based)
  - ๓.๒ ส่งเสริมทักษะ AI และมาตรฐานสากล (Global Standards)
  - ๓.๓ เชื่อมโยงการเรียนรู้กับตลาดแรงงาน (เรียนแล้วมีงานทำ)
  - ๓.๔ ใช้ระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) และ E-Portfolio
- ๔. สร้างโรงเรียนให้เป็นพื้นที่ปลอดภัย
  - ๔.๑ จัดตั้งศูนย์พิทักษ์สิทธิและเสรีภาพนักเรียน (ทำงาน ๒๔ ชม.)
  - ๔.๒ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านความปลอดภัย
  - ๔.๓ บูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๕. ปรับโครงสร้างระบบการศึกษา (พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่)
  - ๕.๑ ปลดล็อกหลักสูตรให้ทันสมัย
  - ๕.๒ รongรับความหลากหลายของผู้เรียน
  - ๕.๓ ส่งเสริมวิชาชีพครูอย่างเป็นรูปธรรม

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

๓.๑ มติสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

ประธานคณะกรรมการแจ้งว่า ตามที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๘ ตามประกาศจังหวัดเพชรบูรณ์ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๘ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ร่วมกับหน่วยงานการศึกษาได้ร่วมกันกำหนดตัวชี้วัดร่วม ใน ๓ ประเด็น เพื่อทุกหน่วยงานจะขับเคลื่อนงานร่วมกัน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

๑. การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
๒. การส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำ
๓. การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นอกจากนี้ คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้มีจุดเน้นสำคัญเกี่ยวกับ การอ่านออกเขียนได้และอ่านหนังสือแตก เป็นประเด็นสำคัญของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด และเป็นจุดเริ่มต้นของการคิดวิเคราะห์แบบมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายประเสริฐ จันทรรวงทอง)

ในการนี้ จึงขอให้คณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ พิจารณาเห็นชอบให้

- ๑) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ๒) การส่งเสริมทักษะอาชีพและการมีงานทำ
- ๓) การส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ ๔) การอ่านออกเขียนได้และอ่านหนังสือแตก

เป็นมติสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับขับเคลื่อนการจัดการศึกษาร่วมกันของจังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๓.๒ การจัดทำข้อเสนอแนวทางการจัดการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

ประธานคณะกรรมการ ได้ขอความร่วมมือคณะกรรมการสมาชิกสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ แสดงความเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ต่อที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนวทางการจัดการศึกษา ตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๙ และจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ตาม QR CODE ประกอบด้วย ๓ ส่วน ได้แก่

๑) การสำรวจความต้องการในการพัฒนาการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๑ ประเด็น พร้อมข้อเสนอในการจัดการศึกษา

๒) ข้อเสนอแนวทางการจัดการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ ๔ ขั้นตอน ประกอบด้วย การเสนอปัญหาการวิเคราะห์ปัญหา ศักยภาพปัจจุบัน และข้อเสนอในการดำเนินงานแผนงานโครงการ

๓) ข้อเสนอเชิงนโยบาย ใน ๓ ระดับ ได้แก่ ๑) ระดับหน่วยงานจัดการศึกษา ๒) ระดับจังหวัด ๓) ระดับกระทรวงศึกษาธิการ/รัฐบาล

จึงขอความร่วมมือท่านร่วมเสนอความเห็น ตอบแบบสอบถาม และขอความเห็นชอบในหลักการให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์นำข้อมูลไปจัดทำยุทธศาสตร์และแนวทางการจัดการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ และจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเสนอคณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ให้ความเห็นชอบต่อไป

มติที่ประชุม คณะกรรมการสมาชิกฯ ได้ร่วมกันให้ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นการศึกษาของจังหวัดที่สำคัญได้ ดังนี้

สรุปประเด็นการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์

ประเด็นที่ ๑ การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นและการสร้างอัตลักษณ์

๑) ปัญหาของประเด็น : ผู้เรียนและเยาวชนไม่รู้จักรับรู้ประวัติศาสตร์ของบ้านเกิดและชุมชนตนเอง ทำให้ขาดความรักความผูกพันต่อท้องถิ่น นอกจากนี้ คุณครูเองก็มักไม่ทราบข้อมูลประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และหลายโรงเรียนไม่ยอมลงมือทำหลักสูตรตามบริบทของตนเอง แต่มักจะใช้หลักสูตรจากโรงเรียนอื่นซึ่งไม่สอดคล้องกัน

๒) ข้อเสนอแนวทางการดำเนินงาน : เสนอให้ตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมในทุกระดับชั้น โดยดึงปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น มาร่วมให้ความรู้ รวมถึงปลูกฝังอัตลักษณ์ให้เด็กมีคุณลักษณะ "ลูกพ่อขุนผาเมือง" ๓ ประการ คือ เสียสละ กล้าหาญ และชาญฉลาด

๓) ข้อเสนออื่น : การทำหลักสูตรท้องถิ่นต้องครอบคลุมจุดเด่นของทุกๆ อำเภอ (เมืองรอง) ไม่ใช่ทำเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหลัก ๓ - ๔ แห่ง ควรนำ AI และภาษาต่างประเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมีคฤเทศก์น้อยเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ได้สองภาษา และควรพิจารณาปรับปรุงคำขวัญจังหวัดให้ครอบคลุมสถานที่สำคัญใหม่ๆ เช่น เมืองมรดกโลกศรีเทพ

ประเด็นที่ ๒ ทักษะภาษา (ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย)

๑) ปัญหาของประเด็น : การเรียนภาษาอังกฤษในไทยเน้นไวยากรณ์มากเกินไป ทำให้เด็กและครูไม่กล้าพูดและสื่อสารไม่ได้จริง ส่งผลให้แรงงานไทยเสียเปรียบและเสียโอกาสในการทำงานให้กับแรงงานต่างชาติที่สื่อสารได้ ในขณะเดียวกัน การใช้ภาษาไทยในปัจจุบันก็พบปัญหาการสะกดคำ การผันวรรณยุกต์ และการใช้ตัวควบกล้ำที่ผิดเพี้ยนไปมาก แม้แต่ในกลุ่มครูเอง

๒) ข้อเสนอแนะทางการดำเนินงาน : ปรับเป้าหมายการสอนภาษาอังกฤษเป็น "เพื่อการสื่อสาร" เป็นหลัก โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าพูดและประสมคำโดยไม่ต้องกังวลเรื่องไวยากรณ์จนเกินไป สำหรับภาษาไทย เสนอให้จัดอบรมครูภาษาไทยเพื่อให้เป็นต้นแบบในการออกเสียงและการเขียนที่ถูกต้อง

๓) ข้อเสนออื่น : ควรทำ MOU ร่วมกับมหาวิทยาลัยในพื้นที่เพื่อใช้ทรัพยากรครูต่างชาติร่วมกัน ปลุกฝังการเรียนรู้ภาษาและศาสนาตั้งแต่ในระดับครอบครัว และหน่วยงานระดับจังหวัด (เช่น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด) ควรเข้มงวดและเป็นต้นแบบในการใช้เอกสารภาษาไทยที่ถูกต้อง

ประเด็นที่ ๓ การอ่านออกเขียนได้ และการอ่านให้แตก

๑) ปัญหาของประเด็น : ปัจจุบันเด็กจำนวนมากอ่านหนังสือออกแต่ไม่สามารถจับใจความหรือคิดวิเคราะห์ได้ (อ่านไม่แตก) รวมถึงผลกระทบจากนโยบาย "ห้ามให้เด็กตก หรือห้ามซ้ำชั้น" ทำให้ครูต้องปล่อยผ่าน เกิดการสะสมของเด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ทะลุไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย

๒) ข้อเสนอแนะทางการดำเนินงาน : ให้มีการคัดกรองทักษะการอ่านเขียนของนักเรียน (ป.๑ - ม.๓) ล่วงหน้าในทุกสิ้นปีการศึกษา แล้วจัดกลุ่มผู้เรียนเป็น ๓ กลุ่ม (เก่ง กลาง อ่อน) เพื่อให้ครูในปีการศึกษาถัดไปเตรียมเทคนิคการสอนแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด

๓) ข้อเสนออื่น : ควรทบทวนนโยบายห้ามซ้ำชั้น เพื่อลดภาระของครูที่ต้องคอยตามแก้ปัญหาปลายเหตุ และต้องมุ่งเน้นการสอนให้เด็กอ่านเพื่อตีความ ไม่ใช่เพียงแค่อ่านออกเสียงได้

ประเด็นที่ ๔ การศึกษาเพื่อการมีงานทำและทักษะแห่งอนาคต

๑) ปัญหาของประเด็น : จังหวัดเพชรบูรณ์มีประชากรลดลงต่อเนื่อง และเด็กที่เรียนจบมัธยมถึงถิ่นฐานไปทำงานที่อื่นเพราะไม่เห็นเป้าหมายหรือความก้าวหน้าในพื้นที่ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเด็กหลุดระบบการศึกษา (Drop out) หลังจบ ม.๓ ที่ไม่มีทักษะอาชีพติดตัว

๒) ข้อเสนอแนะทางการดำเนินงาน : สอนให้ผู้เรียนรู้ถึงโครงการและศักยภาพในอนาคตของจังหวัด (เช่น เส้นทางคมนาคม รถไฟ) เพื่อให้เด็กรู้จักทิศทางและอยากทำงานในพื้นที่ ควรออกแบบหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ โดยเน้นทักษะด้าน เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farmer) อุตสาหกรรมแปรรูป การเงินขั้นพื้นฐาน และ AI

๓) ข้อเสนออื่น : สร้างระบบ Sandbox เพื่อเชื่อมโยงการศึกษาภาคบังคับกับสถาบันอาชีวศึกษา/แรงงาน ให้เด็ก ม.ต้น ได้เรียนสายอาชีพและได้รับใบรับรอง (Certificate) และควรผลักดันระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นให้ผู้เรียน

ประเด็นที่ ๕ การศึกษาตลอดชีวิต (ปฐมวัย กลุ่มสตรี และผู้สูงอายุ)

๑) ปัญหาของประเด็น : การประเมินผลตัวชี้วัดมักมุ่งเน้นแต่การศึกษาในระบบ ทำให้การศึกษานอกระบบถูกละเลย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุที่มักมองว่าตนเองแก่แล้วไม่จำเป็นต้องเรียน ขณะที่เด็กปฐมวัย (๐ - ๕ ปี) ในพื้นที่ก็ยังพบปัญหาพัฒนาการล่าช้าไม่สมวัย

๒) ข้อเสนอแนะทางการดำเนินงาน : ทุกภาคส่วนต้องช่วยกันรณรงค์นำเด็ก ๐ - ๕ ปี ทุกคนเข้าสู่ระบบ "ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก" เพื่อปูรากฐานการอ่านเขียนและพัฒนาการ สำหรับผู้สูงอายุ ควรสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนพื้นฐานเพื่อให้อ่านออกและเซ็นชื่อตนเองได้ รวมถึงการเรียนรู้ด้านการดูแลสุขภาพในกลุ่มสตรีและครอบครัว

๓) ข้อเสนออื่น : เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุและคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เช่น การเล่านิทานในศูนย์เด็กเล็ก หรือเป็นมัคคุเทศก์น้อยตามวัด และการศึกษาคควรทำให้ทั้งครูและผู้เรียนมีความสุข

ประเด็นที่ ๖ การบริหารจัดการ นโยบาย และสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

๑) ปัญหาของประเด็น : ครูมีภาระงานนอกห้องเรียนจำนวนมาก ปัญหาการจัดซื้อหนังสือเรียน และสื่อการสอนที่โดนกำหนดมาตรงไว้ แต่เนื้อหาไม่ตรงกับสิ่งที่ใช้เรียนจริง ทำให้เกิดความสูญเปล่า ปัญหาการบังคับด้วยตัวชี้วัดแบบเร่งด่วนจากส่วนกลาง รวมถึงเยาวชนขาดระเบียบวินัย และขาดความรู้เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาไฟป่า น้ำท่วม และหมอกควัน

๒) ข้อเสนอแนะทางการดำเนินงาน : ใช้ "เพชรบูรณ์โมเดล" โดยดึงครูกลับสู่ห้องเรียน ลดภาระการให้ครูออกนอกสถานศึกษาในวันทำการ (ผู้บริหารไปแทน) บรรจุเนื้อหาด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม (วิเคราะห์คุณภาพน้ำ, การจัดการขยะ) ลงในหลักสูตร และให้นำกระบวนการของ "วิชาลูกเสือ" กลับมาใช้ อย่างจริงจังเพื่อสร้างระเบียบวินัยและความเป็นผู้นำ

๓) ข้อเสนออื่น : สมัชชาการศึกษาต้องเป็น "ระบบนิเวศ" ที่หน่วยงานทุกภาคส่วนต้องมาร่วมลงมือทำ ไม่ใช่แค่ฝากหน้าที่ให้หน่วยงานการศึกษาทำฝ่ายเดียว หน่วยงานส่วนกลางควรให้โรงเรียนมีอิสระในการเลือกเอกสารประกอบการสอนที่ตรงความต้องการเด็กมากกว่าการบังคับซื้อหนังสือ และท้ายที่สุด การศึกษาต้องมุ่งเน้นการสร้างผลกระทบเชิงบวก (Impact) และทำงานร่วมกับชุมชนได้จริง ไม่ใช่เพียงการเรียนเพื่อรับปริญญา

(ซึ่งสรุปประเด็นการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ในแต่ละประเด็น มีที่มาจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสมัชชาฯ ตามเอกสารแนบท้าย)

คณะกรรมการสมัชชาฯ เห็นชอบในหลักการ ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์นำข้อมูลไปจัดทำยุทธศาสตร์และแนวทางการจัดการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ และจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเสนอคณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์ให้ความเห็นชอบต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นางสาวกนกวรรณ สิทธิชาติ)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ผู้ช่วยเลขานุการ

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายพสกร ทวีทรัพย์)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นางสาวสุภาพันธุ์ ทองพงค์)

ศึกษาธิการจังหวัดเพชรบูรณ์

กรรมการและเลขานุการ

สรุปประเด็นการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์
จากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์

๑) ดร.ภูวนาท มูลเขียน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ได้ให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา โดยเน้นย้ำประเด็นสำคัญ ดังนี้

บทบาทของสมัชชาสภาการศึกษา : ท่านได้นิยามว่า สมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเปรียบเสมือน "ร่มใหญ่" ที่ไม่ได้เป็นหน่วยงานปฏิบัติการโดยตรง แต่เป็นองค์กรที่คอยรวบรวมแนวคิด แนวทาง และข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน เพื่อส่งต่อให้คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) นำไปกำหนดเป็นทิศทางและนโยบายต่อไป

การสร้างความเป็นเอกภาพทางการศึกษา : ปัจจุบันหน่วยงานย่อยๆ เปรียบเสมือน "ร่มเล็ก" ที่ต่างฝ่ายต่างกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดแยกกัน จึงเสนอว่า ควรสร้างความเป็นเอกภาพในการจัดการศึกษาของจังหวัด ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การบูรณาการ การพัฒนาครู และการจัดทำหลักสูตรร่วมกัน

การพัฒนาหลักสูตรและการปรับตัว : ท่านได้กล่าวชื่นชมหลักสูตรที่สร้างคุณลักษณะผู้เรียนเพชรบูรณ์ และเคยมีการผลักดันหลักสูตรความปลอดภัยทางถนน (การขับซึ่รถจักรยานยนต์ที่นำผลประเมินไปทำใบขับขี่ได้) ซึ่งอยากให้กลับมาให้ความสำคัญ นอกจากนี้ยังเห็นว่า หลักสูตรต้องปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลง โดยต้องสอนให้เด็กมีงานทำ มีรายได้ และสามารถเอาตัวรอดในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันได้

การสร้างอัตลักษณ์และความยั่งยืน : ได้ยกตัวอย่างแนวคิดของอดีตผู้ว่าราชการจังหวัดที่มุ่งหวังว่า "ต้องทำให้ทุกคนรู้ได้ทันทีว่าเด็กที่เดินลงจากรถเมล์มาคือเด็กเพชรบูรณ์" โดยเน้นว่าการจัดการศึกษาไม่ควรมุ่งไปที่เป้าหมายปลายทางเพียงอย่างเดียวจนมองข้ามรากฐานที่สำคัญ คือ วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ เพราะความยั่งยืนต้องมาจากรากฐานที่มั่นคงและสังคมต้องมีส่วนร่วม

การดึงนวัตกรรมและผลงานครูออกมาใช้จริง : สะท้อนปัญหาที่น่าเสียดายว่า ปัจจุบันมีนวัตกรรมการศึกษาหรือผลงานที่ครูทำเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ (ระดับเชี่ยวชาญหรือเชี่ยวชาญพิเศษ) อยู่จำนวนมาก แต่ผลงานเหล่านั้นกลับถูกเก็บไว้ ไม่เคยถูกนำมาเผยแพร่หรือใช้งานจริง จึงเสนอให้สมัชชาฯ ผลักดันให้นำแนวคิดและผลงานเหล่านี้มารวบรวมเป็นกลุ่มก้อนเพื่อใช้ประโยชน์ให้เกิดขึ้นจริง

๒) ดร.บัณฑิต ครูทางคะ ประธานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้ :

ชื่นชมการนำเสนอข้อมูลเชิงสถิติของศึกษาธิการจังหวัด : ท่านเริ่มต้นด้วยการชื่นชมการจัดทำ VTR นำเสนอข้อมูลภาพรวมการศึกษาของจังหวัดเพชรบูรณ์ ว่าทำออกมาได้อย่างงดงามและเห็นภาพเชิงสถิติที่ชัดเจน ซึ่งหากนำไปปฏิบัติได้จริงจะเกิดผลดีมาก

ตั้งข้อสังเกตเรื่องสถิติ "ครูสอนภาษาต่างประเทศ" : ในหน้า ๓๙ ของเอกสารการประชุม ที่ระบุว่า เพชรบูรณ์มีบุคลากรหรือครูต่างชาติเพียง ๑๒๖ คน และทั้งหมดกระจุกตัวอยู่ใน "โรงเรียนเอกชน" เพียงสังกัดเดียว ซึ่งในความเป็นจริงโรงเรียนสังกัดอื่นๆ (เช่น โรงเรียนรัฐบาลที่มีห้องเรียนพิเศษหรือ English Program) ก็มีการจ้างครูต่างชาติจำนวนมากเช่นกัน จึงขอให้ทางผู้จัดทำไปตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลสถิตินี้ให้ถูกต้อง เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่ต้องการเน้นพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะเรื่องการปรับ "คำขวัญจังหวัดเพชรบูรณ์" : ท่านเสนอว่าคำขวัญของจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันถูกตั้งมานานแล้ว จึงควรมีการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทปัจจุบัน และเสนอให้บรรจุสถานที่สำคัญที่เป็นจุดเด่นและได้รับการยอมรับระดับโลกเพิ่มเติมเข้าไปในคำขวัญ ได้แก่

เมืองมรดกโลกศรีเทพ, วัดพระธาตุผาซ่อนแก้ว, พระพุทธมหาธรรมราชา, และภูทับเบิก เพื่อให้ครอบคลุมสิ่งที่เป็นความภาคภูมิใจของคนเพชรบูรณ์ในยุคปัจจุบัน

การขอความร่วมมือเรื่องไฟล์การนำเสนอ (Presentation) : ท่านได้กล่าวชื่นชมผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน ซึ่งเป็นผู้ช่วยเลขานุการและเป็นผู้จัดทำ Presentation นำเสนอ ว่ามีความตั้งใจและทำข้อมูลเรื่องแผนนโยบายได้ดีมาก พร้อมทั้งขอให้นำไฟล์ Presentation ดังกล่าวส่งเข้าไปในกลุ่มไลน์ของสมัชชาฯ เพื่อให้สมาชิกทุกคนสามารถนำกลับไปทบทวน ช่วยกันตรวจสอบความครบถ้วนและนำไปขับเคลื่อนต่อได้อย่างชัดเจนขึ้น

๓) ดร.พีระวัตร จันทกุล (ผู้อำนวยการโรงเรียนเพชรพิทยาคม) ได้สรุปประเด็นสำคัญ แบ่งเป็น ๔ ด้าน ดังนี้ :

๑. การผลักดันหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่นให้เป็นหลักสูตรบังคับ : ท่านได้สะท้อนปัญหาว่าแม้เพชรบูรณ์จะมีประวัติศาสตร์ที่ทรงคุณค่า เช่น เรื่องราวของพ่อขุนผาเมือง พระพุทธมหาธรรมราชา และประเพณีอุ้มพระดำน้ำ แต่ปัจจุบันแม้กระทั่งครูบางท่านยังไม่สามารถเล่าที่มาที่ไปให้เด็กฟังได้ จึงเสนอให้จัดตั้ง หลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นหลักสูตรบังคับ โดยอาจใช้ AI เข้ามาช่วยทำระบบการเรียนรู้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้เด็กและครูสามารถเล่าเรื่องราวของจังหวัดตนเองได้เป็นอย่างดี และเสนอแนวทางปฏิบัติโดยให้นักเรียนชั้น ม.๑ เริ่มต้นศึกษาดูงานจากแหล่งเรียนรู้ภายในจังหวัด และเมืองมรดกโลกก่อนการศึกษาดูงานต่างจังหวัด

๒. การบูรณาการเครือข่ายด้านภาษาอังกฤษเพื่อลดความสูญเปล่า : ท่านชี้ให้เห็นว่าปัจจุบันโรงเรียนมัธยมที่มีห้องเรียนพิเศษ (English Program) ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการจ้างครูต่างชาติ (เช่น โรงเรียนเพชรพิทยาคมใช้งบถึงปีละ ๕ ล้านบาท) แต่ปัญหาคือเมื่อเด็กจบ ม.ปลาย ไปต่อมหาวิทยาลัย ในคณะอื่น ทักษะภาษาอังกฤษที่เรียนมา ๓ ปีกลับขาดช่วงและไม่ได้นำไปต่อยอด จึงเสนอให้มีการ ทำ MOU ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งมีศูนย์ภาษาอังกฤษอยู่แล้ว เพื่อสร้างระบบ Fast Track ให้เด็กห้องเรียนพิเศษ สามารถไปฝึกงานหรือเรียนต่อยอดด้านภาษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏได้ทันที เพื่อรักษาความต่อเนื่องของการเรียนภาษา

๓. การสร้างพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาด้านอาชีพ (Sandbox) เพื่อแก้ปัญหาเด็กหลุดจากระบบ : เพื่อตอบสนองนโยบาย Thailand Zero Dropout ท่านระบุว่าเด็กระดับ ม.๓ จำนวนมากที่ไม่ถนัดวิชาการ มักจะหลุดจากระบบการศึกษา จึงเสนอให้ทำ การศึกษาแบบ Sandbox ด้านอาชีพ โดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่มีความพร้อมด้านเครื่องมือและบุคลากร เช่น สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน วิทยาลัยเทคนิค หรือ สारพัตช่าง ให้เข้ามาสอนวิชาชีพ (เช่น ช่างแอร์) แก่เด็กมัธยม เมื่อเด็กเรียนจบ ควรออกใบรับรอง (Certificate) ให้ เพื่อให้เด็ก ม.๓ สามารถนำไปสมัครงานในภาคอุตสาหกรรมหรือการท่องเที่ยวได้ทันที

๔. การใช้ระบบธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) : ท่านสนับสนุนนโยบายธนาคารหน่วยกิต เพื่อให้เด็กสามารถสะสมผลการเรียนได้ ซึ่งจะช่วยให้เด็กจบการศึกษาระดับ ม.๓ หรือ ม.๖ ได้รวดเร็วขึ้น และมีงานทำได้เร็วขึ้นตามไปด้วย

๔) ดร.วิศัลย์ โฆษิตานนท์ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ขออนุญาตแบ่งการพูด ออกเป็น ๒ ช่วงหลัก ซึ่งมีประเด็นสำคัญดังนี้ :

ช่วงที่ ๑ วิสัยทัศน์จังหวัดและเป้าหมายสูงสุดของการศึกษา :

เป้าหมายสูงสุดของการศึกษา : ท่านเน้นย้ำว่าการจัดการศึกษาต้องมองข้ามงานประจำ (Routine) หรือการทำตามตัวชี้วัดเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมองไปที่เป้าหมายปลายทาง (Outcome) คือทำอะไรให้คนเพชรบูรณ์ "อยู่ดีกินดี มีรายได้เพิ่มขึ้น และมีความสุข"

ยุทธศาสตร์ ๒ ด้านของจังหวัด : ท่านได้ขยายความวิสัยทัศน์ "ดินแดนแห่งความสุขของคนอยู่ และผู้มาเยือน" ว่าประกอบด้วย "คนอยู่" คือ เกษตรปลอดภัย ครอบคลุมถึงการผลิตที่ปลอดภัย ไร้สารเคมี และมีแหล่งจำหน่าย "ผู้มาเยือน" คือ การท่องเที่ยวประทับใจ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากกลับมาอีกและบอกต่อ ซึ่งแรงประเด็นเรื่องการเปลี่ยนคำขวัญจังหวัด : ท่านได้ตอบข้อซักถามของ ดร.บัณฑิต โดยเล่าว่าในอดีต (สมัยผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ นายเกษม คงเมือง) เคยมีการจัดประกวดเพื่อเปลี่ยน คำขวัญจังหวัดแล้ว แต่เกิดกระแสสังคมต่อต้านอย่างหนักจากคนที่ท่องจำคำขวัญเดิม จึงต้องยกเลิกไป สภาวัฒนธรรมจึงใช้การโปรโมท "Soft Power ๑๒ เรื่องของจังหวัดเพชรบูรณ์" แทน เพื่อให้ครอบคลุมสถานที่ สำคัญทั้งหมดโดยไม่ต้องเปลี่ยนคำขวัญเดิม

ช่วงที่ ๒ ทิศทางการจัดการศึกษา ๕ ประเด็น (เพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์)

๑. การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น : เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้เกิด "สำนึกสาธารณะ และรักบ้านเกิดเมืองนอน" เมื่อคนรักบ้านเกิดก็จะพลังในการกลับมาพัฒนาจังหวัด อย่างไรก็ตาม ท้องถิ่น เพชรบูรณ์มีความยาวและหลากหลาย ดังนั้นหลักสูตรควรปรับให้เข้ากับบริบทของแต่ละพื้นที่ ด้วย (เช่น หล่มสักศรีธาตุพญาเมือง ตอนใต้ศรีทาสสมเด็จพระนเรศวรหรือหลวงพ่อบ เป็นต้น)

๒. ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ศักยภาพจังหวัดในอนาคต : นอกจากการสอนอาชีพทั่วไปแล้ว ต้องสอนให้เด็กรู้จัก "ศักยภาพของจังหวัดในอนาคต" เช่น ผลกระทบของรถไฟ สนามบิน หรือเส้นทาง เศรษฐกิจ East-West Economic Corridor หากเด็กรู้ว่าจังหวัดกำลังจะเติบโตไปทางไหน เขาจะเลือกทำงาน ในพื้นที่ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาวิกฤต "ประชากรเพชรบูรณ์ลดลง" (ปัจจุบันลดลงปีละกว่า ๒๐,๐๐๐ คน)

๓. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร : เน้นย้ำว่าเป้าหมายคือ "เพื่อการสื่อสาร" เท่านั้น ไม่ใช่ เน้นการเรียนไวยากรณ์ (Grammar) จนเด็กไม่กล้าพูด ท่านเสนอให้ฝึกเด็กกล้าเอาคำศัพท์มาต่อกันเพื่อสื่อสาร ให้เข้าใจก็เพียงพอแล้ว

๔. การอ่านหนังสือให้แตก : ไม่ใช่แค่การอ่านออกเขียนได้ แต่ต้องเป็นการอ่าน เพื่อคิดวิเคราะห์ จับใจความได้ และไม่ตีความผิดเพี้ยน

๕. การปลูกฝังคุณลักษณะผู้เรียน "ลูกพ่อกุณพญาเมือง" : ควรกำหนดคุณลักษณะ ของเด็กเพชรบูรณ์ให้ชัดเจนและจดจำง่ายเพียง ๓ ข้อ คือ "เสียสละ กล้าหาญ ซาญฉลาด" เพื่อให้เด็ก มีอัตลักษณ์ร่วมกันและมีวิริยคุณเป็นต้นแบบ

บทสรุปทิ้งท้าย : ท่านได้ย้ำเตือนถึงวิกฤตประชากรที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง และเน้นย้ำว่า "ความสำเร็จทั้งหมดต้องเริ่มต้นที่ครู" หากครูไม่เข้าใจ หรือทำไม่ได้ (เช่น ครูภาษาอังกฤษที่สอนได้แต่สื่อสาร ไม่ได้จริง) การพัฒนาผู้เรียนตามเป้าหมายเหล่านี้ก็จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริง

๕) ผศ.ดร.ประยูร ลิ้มสุข (ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา) ท่านเป็นอดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งท่านมีประเด็นหลักที่มุ่งเน้นและให้ข้อเสนอแนะในเรื่อง "การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น" โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. เสนอให้จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม : ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดตัวชี้วัดเรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยระบุว่า เรื่องนี้มีความพยายามพูดคุยเพื่อสร้างองค์ความรู้กันมานานประมาณ ๑๐ ปี จึงมีข้อเสนอแนะให้ดำเนินการ เรื่องนี้อย่างจริงจัง โดยเสนอให้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ๑ ชุด เพื่อร่วมกันร่างหลักสูตรและจัดทำเป็น รายวิชา และยังเสนอให้จัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เด็กเพชรบูรณ์ทุกคนได้รู้จักประวัติศาสตร์ ของบ้านเมืองตนเอง

๒. ยกย่องต้นแบบความสำเร็จในการทำหลักสูตรจากโรงเรียนในพื้นที่ : ท่านได้นำประสบการณ์ จากการไปตรวจเยี่ยมโรงเรียนมาแบ่งปัน โดยยกตัวอย่างความสำเร็จของโรงเรียนหนองไผ่ และ โรงเรียน หล่มเก่าพิทยาคม ที่มีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นมาใช้แล้ว ซึ่งท่านชื่นชมวิธีการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ของโรงเรียนหนองไผ่เป็นพิเศษ ที่ใช้เทคนิคให้เด็กลงไปสำรวจและเขียนข้อมูลว่าที่บ้านหรือชุมชนของตนเอง มีอะไรดี จากนั้นนำข้อมูลมาส่งให้คุณครูทำหน้าที่วิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำมาเขียนรวบรวมเป็นเอกสาร ซึ่งถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่น่าสนใจและควรนำมาเป็นแบบอย่าง

๓. เป้าหมายเพื่อสร้างความภาคภูมิใจและต่อยอดสู่การท่องเที่ยว : เป้าหมายสำคัญของการทำ หลักสูตรนี้ คือการทำให้เด็กเกิด "ความภาคภูมิใจในความเป็นคนเพชรบูรณ์" ซึ่งความรู้สึกรักและผูกพันนี้ จะสามารถถูกส่งต่อและนำไปเชื่อมโยงกับเรื่อง "การท่องเที่ยว" ของจังหวัดได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๖) พระโสมภพชิรากร เจ้าคณะจังหวัดเพชรบูรณ์ (ธ) ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะสามารถสรุปใจความสำคัญได้ ดังนี้

๑. เพชรบูรณ์มีความหลากหลายทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม : ท่านกล่าวว่า จังหวัด เพชรบูรณ์มีประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณีที่หล่อหลอมมาอย่างยาวนานและหลากหลาย ตั้งแต่ยุคขอม อยุธยา มาจนถึงยุคสุโขทัย

๒. การพัฒนาหลักสูตรต้องครอบคลุมทุกอำเภอ (ไม่ทิ้งเมืองรอง) : ท่านตั้งข้อสังเกตว่า ปัจจุบัน คนมักจะชื่นชมและให้ความสนใจเฉพาะสถานที่หลักเพียง ๓ - ๔ แห่ง เช่น เขาค้อ น้ำหนาว หรือเมืองมรดก โลกศรีเทพ แต่ในความเป็นจริง "ทุกๆ อำเภอล้วนมีสิ่งดีงามและมีจุดเด่นที่น่าสนใจเป็นของตนเอง" เพียงแต่ ยังไม่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาพัฒนาเท่าที่ควร พร้อมยกตัวอย่างเช่น "บ่อน้ำร้อนเพชรบูรณ์" ที่ปัจจุบันเงียบหายไป

๓. ข้อเสนอแนะในการทำหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่น : ท่านเสนอแนะให้ระดมข้อมูล และรวบรวมสิ่งสำคัญในแต่ละท้องถิ่นย่อยๆ ของทุกอำเภอ นำมาจัดทำเป็น "หลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ที่หลากหลาย" เป้าหมายเพื่อไม่ให้เกิดการศึกษาประวัติศาสตร์กระจุกตัวอยู่แค่แหล่งท่องเที่ยวชื่อดัง แต่ต้องทำให้ เด็กและคนในชุมชนได้รู้จักคุณค่าประวัติศาสตร์ในพื้นที่อำเภอของตนเองด้วย

๗) นายบรรเจิด กลิ่นจันทร์ (ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา) ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

๑. ความเข้าใจต่อคนทำงานและปัญหาการขับเคลื่อนตามตัวชี้วัด (KPI) : ท่านเริ่มต้นด้วยการ ให้กำลังใจผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารทางการศึกษา โดยสะท้อนความเป็นจริงว่า บ่อยครั้งที่การนำเสนอผลงาน มักไม่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่วางไว้ เพราะคนทำงานมักถูกกดดันให้ต้องตอบสนองตัวชี้วัด (KPI) จากต้นสังกัดเป็นหลัก ท่านชี้ให้เห็นถึงปัญหา "นายสั่งวันนี้ แต่จะเอาผลเมื่อวาน" ซึ่งทำให้การทำงาน ขาดความยั่งยืน พร้อมเปรียบเทียบว่า "การศึกษาและการสร้างคนต้องใช้เวลา" เหมือนแม่พรว้าสอนเด็ก ซึ่งผลลัพธ์ไม่ได้เกิดในวันนั้น แต่เพิ่งมาออกดอกออกผลและสะท้อนให้เห็นในพฤติกรรมตอนโต

๒. การบูรณาการ "การศึกษาตลอดชีวิต" ให้ครอบคลุมทุกมิติ : ท่านตั้งข้อสังเกตถึงวิสัยทัศน์ที่ว่า "ดินแดนการศึกษาตลอดชีวิตที่มีคุณภาพ เพื่อความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน" ว่าการรายงานผลปัจจุบันยังมุ่งเน้นแค่การศึกษาในระบบ (Formal Education) ท่านเสนอให้ดึงข้อมูลการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเข้ามาในรายงานด้วย เช่น สิ่งที่โรงเรียนผู้สูงอายุทำ หรือการที่ผู้ประกอบการช่วยพัฒนาทักษะ (Up-skill / Re-skill) ให้พนักงาน เพราะสิ่งเหล่านี้คือการสร้างทักษะชีวิตที่นำไปสู่ความสุขอย่างแท้จริง

๓. สนับสนุนระบบ "ธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)" อย่างเป็นรูปธรรม : ท่านมองว่าแนวคิดธนาคารหน่วยกิตเป็นภาษาที่ดูหรูหราแต่ในทางปฏิบัติมักทำได้ยาก หากสามารถผลักดันให้เกิดขึ้นจริงได้ จะช่วยให้การจัดการศึกษาง่ายขึ้นและมีความยืดหยุ่นสูง ท่านยกตัวอย่างนายกเทศมนตรีท่านหนึ่งที่จบเพียง ป.๔ แต่มีความมุ่งมั่นจนสามารถเรียนจบปริญญาเอกได้ ซึ่งหากระบบยืดหยุ่นและไม่บีบคั้นผู้เรียนจนเกินไป ประชาชนจะมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและมีความสุขมากขึ้น

๔. มุมมองด้านภาษาอังกฤษ และ "การไม่ด่วนตัดสินคน" : ท่านได้แลกเปลี่ยนมุมมองเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ โดยยกตัวอย่างสมัยเป็นครูจบใหม่ที่อุดรธานี ท่านไม่กล้าสื่อสารกับฝรั่ง ในขณะที่ภรรยาชาวไทยของชาวต่างชาติ (ที่จบ ป.๔) สามารถสื่อสารได้คล่องแคล่ว แต่เมื่อถึงคราวต้องเขียนจดหมายภาษาอังกฤษ บุคคลเหล่านั้นก็ต้องกลับมาจ้างครูแปลและเขียนให้ ประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นว่า บริบทและความจำเป็นในการใช้ภาษาของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงเสนอข้อคิดว่า "อย่าด่วนตีค่าหรือประเมินคนไวเกินไป" ทุกคนมีความเก่งในบริบทของตนเอง

โดยสรุป : ท่านเน้นย้ำให้สมัชชาสภาการศึกษา มองภาพการพัฒนาคนแบบระยะยาว ไม่เร่งรัดทำงานให้ครอบคลุมทั้งในและนอกระบบ และต้องสร้างระบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เพื่อให้การสร้างเอกลักษณ์ของ "คนเพชรบูรณ์" เกิดขึ้นได้อย่างยั่งยืนและมีความสุขอย่างแท้จริง

๘) ว่าที่พันตรี ประหยัด แก่นชา (ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา) ท่านเสนอแนะให้มุ่งเน้นไปที่การลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรมและสามารถทำได้ทันที โดยฝากไว้ ๒ ประเด็นหลัก ดังนี้

๑. การคัดกรองและแก้ปัญหาเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ (ระดับ ป.๑ - ม.๓) : ในด้านกระบวนการคัดกรอง ท่านเสนอให้มีมาตรการคัดกรองทักษะการอ่านออกเขียนได้ของเด็กนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้น ป.๑ ถึง ม.๓ โดยดำเนินการในช่วงกลางเดือนถึงสิ้นเดือนมีนาคม เพื่อส่งต่อข้อมูลให้ครูผู้สอนในปีการศึกษาถัดไป ในการจัดกลุ่มผู้เรียน ให้มอบหมายเป็น "การบ้าน" สำหรับคุณครูในการนำผลคัดกรองมาจัดกลุ่มเด็กออกเป็น ๓ กลุ่มหลัก คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน เป้าหมายของการจัดกลุ่มคือให้คุณครูเตรียมเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กแต่ละกลุ่ม เพื่อแก้ปัญหาเรื้อรังที่พบว่าเด็กบางคนเรียนจบถึงระดับ ม.ต้น หรือ ม.ปลาย แล้วยังคงอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ หรือแม้แต่เขียนชื่อพ่อแม่ตกหล่น

๒. การผลักดัน "เพชรบูรณ์โมเดล" (คืนครูสู่ห้องเรียน) : ลดภาระงานนอกโรงเรียนของครู ท่านเสนอแนวทางที่เรียกว่า "เพชรบูรณ์โมเดล" โดยมีหลักการสำคัญคือ ต้องไม่เอาครูผู้สอนออกนอกโรงเรียนในวันทำการทั้ง ๕ วัน และปรับบทบาทผู้บริหาร ผู้ที่ควรทำหน้าที่ออกไปประชุมนอกโรงเรียน หรือไปรับนโยบายจากหน่วยงานต้นสังกัด ควรเป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการ (ผอ.) หรือ รอง ผอ. ฝ่ายวิชาการ แล้วจึงนำแผนเหล่านั้นมาขับเคลื่อนในบริบทพื้นที่ของตนเอง นอกจากนี้ท่านยังเน้นย้ำทัศนคติในการประเมินผลว่าโรงเรียนไม่จำเป็นต้องไปแข่งขันกับใคร แต่ให้ "แข่งกับตัวเอง" โดยตั้งเป้าหมายว่าในเทอมนี้หรือปีนี้จะต้องพัฒนาให้ดีกว่าเทอมที่แล้วหรือปีที่แล้วอย่างไร

๙) ดร.วิรัตน์ ฉัตรวิโรจน์ นายกสมาคมโรงเรียนผู้สูงอายุจังหวัดเพชรบูรณ์ มีประเด็นสำคัญที่มุ่งเน้นเรียกร้องสิทธิและให้ความสำคัญกับ "การจัดการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ (การศึกษานอกระบบ)" โดยสามารถสรุปรายละเอียดเชิงลึกได้ดังนี้

๑. การเติบโตของโรงเรียนผู้สูงอายุที่สวนทางกับโรงเรียนในระบบ : ท่านได้สะท้อนสถานการณ์ปัจจุบันว่า ในขณะที่โรงเรียนประถมศึกษากำลังทยอยถูกยุบลงเรื่อยๆ แต่ "โรงเรียนผู้สูงอายุ" กลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยท่านยกตัวอย่างในพื้นที่อำเภอหล่มสักเพียงแห่งเดียว ปัจจุบันมีโรงเรียนผู้สูงอายุครอบคลุมครบทุกตำบลแล้วถึง ๒๑ แห่ง และกำลังจะมีเพิ่มขึ้นอีกมาก

๒. การเรียกร้องให้เห็นคุณค่าและไม่ทอดทิ้งผู้สูงวัย : ท่านเปรียบเทียบด้วยคำกล่าวที่ว่า "เสรีจนาฆ่าโคถึก เสรีจศึกษาขุนพล" เพื่อสื่อความหมายว่า ผู้สูงอายุเหล่านี้ล้วนเคยสร้างคุณูปการและทำประโยชน์ให้บ้านเมืองมามากมาย แต่เมื่อเข้าสู่วัยชรากลับไม่ค่อยมีใครเป็นกระบอกเสียงหรือพูดถึงสิทธิของพวกเขา ทำให้เกรงว่าประชากรกลุ่มนี้จะถูกละเลย ท่านชี้ให้เห็นว่า การหารือด้านการศึกษาที่ผ่านมา มักมุ่งเป้าไปที่ "โรงเรียนในระบบ" เป็นหลัก แต่ขาดการพูดถึงการศึกษานอกระบบหรือตามอัธยาศัย โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้สูงอายุ หากยึดหลักการว่า "การศึกษาต้องเพื่อทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกช่วงวัย" ก็ไม่ควรทิ้งผู้สูงอายุไว้ข้างหลัง

๓. การแก้ปัญหาผู้สูงอายุที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ : ในโรงเรียนผู้สูงอายุที่มีสมาชิกตั้งแต่ ๔๐ ไปจนถึง ๑๐๐ กว่าคน ท่านแบ่งกลุ่มตามศักยภาพเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ๑) กลุ่มที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เลย ๒) กลุ่มที่พออ่านได้แต่ไม่แตกฉาน และ ๓) กลุ่มที่เก่งอยู่แล้ว โดยท่านเสนอให้ที่ประชุมหาแนวทางดูแลและให้ความสนใจกลุ่มที่ ๑ และ ๒ เป็นพิเศษ

๔. การก้าวข้ามทัศนคติ "แก่แล้วไม่รู้จะเรียนไปทำไม" : ปัญหาหนึ่งคือผู้สูงอายุมักคิดว่าตนเองแก่แล้ว เรียนไปก็ไม่รู้จะเอาไปสอบอะไร หรือคิดว่า "ใกล้จะตายแล้ว ปล่อยเถอะ" แต่ท่านได้เน้นย้ำถึงเป้าหมายที่แท้จริงของการเรียนรู้ว่า ไม่จำเป็นต้องไปสอบแข่งขัน เพียงแค่สอนให้พวกเขาสามารถ "อ่านหนังสือออก และเขียนชื่อ-นามสกุลเพื่อเซ็นชื่อตัวเองได้" ก็ถือว่าเป็นการบรรลุเป้าหมายที่ช่วยต่อยอดให้ผู้สูงอายุทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเองแล้ว

๕. เตรียมรับมือวิกฤตโครงสร้างประชากร : ปัจจุบันกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กำลังผลักดันนโยบายให้เปิดโรงเรียนผู้สูงอายุให้ครบทุกตำบลในเร็วๆ นี้ ในยุคที่คนเกิดน้อยลงแต่อัตราการเสียชีวิตก็น้อยลงเช่นกัน ประชากรผู้สูงอายุจะกลายเป็นกลุ่มที่ล้นเมือง ท่านจึงฝากความหวังไว้กับสมัชชาสภาการศึกษา ให้ช่วยเปิดโอกาสและดูแลการศึกษาสำหรับประชากรกลุ่มนี้ด้วย

๑๐) นางสุนันท์ นิยมเพ็ง (ประธานกลุ่มพัฒนาสตรีเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์) ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะ สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

๑. บทบาทสำคัญของกลุ่มสตรีและครอบครัวต่อการศึกษา : ท่านเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเรียนรู้ในกลุ่มสตรี (ช่วงวัยทำงานถึงวัยเกษียณ) เนื่องจากบุคคลกลุ่มนี้คือผู้ที่มีบทบาทหลักในการดูแลอบรม และสั่งสอนลูกหลานในครอบครัว รวมถึงสามารถถ่ายทอดแนวคิดเรื่องสุขภาพไปสู่สมาชิกคนอื่นๆ เช่น พ่อบ้าน ได้อีกด้วย

๒. การส่งเสริมการเรียนรู้ด้านสุขภาพเพื่อความสุข : ท่านให้มุมมองว่าพื้นฐานสำคัญของชีวิตคือ "สุขภาพ" เพราะหากสุขภาพไม่ดีก็ย่อมไม่มีความสุข จึงควรส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ เพื่อนำไปสู่การมีชีวิตที่มีความสุขอย่างแท้จริง

๓. เป้าหมายการศึกษาที่มุ่งเน้นความสุขของทั้งเด็กและครู : ในมิติของการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ท่านมองว่าไม่ควรสอนให้เด็กมุ่งแต่เรื่องเรียนเก่งหรือเรียนให้ได้ดีเพียงอย่างเดียว แต่ต้องสอน

และให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการใช้ชีวิตให้มีความสุขด้วย นอกจากนี้ ยังเน้นย้ำว่าความสุขในการเรียนการสอนนั้นจะต้องเกิดขึ้นกับทั้งตัวของเด็กนักเรียนและคุณครูผู้สอนไปพร้อมๆ กัน

๑๑) นางสาวรัศมี บำรุงผล (ผู้แทนจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์) ท่านได้มุ่งเน้นไปที่การดูแลและพัฒนา "เด็กปฐมวัย (ช่วงอายุ ๓ - ๕ ปี)" ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของการศึกษา โดยสามารถสรุปประเด็นหลักได้ดังนี้

๑. ความสำคัญของเด็กปฐมวัย (๓ - ๕ ปี) ต่อการอ่านเขียน : ท่านเน้นย้ำว่า ช่วงวัย ๓ - ๕ ปี ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่สุดของการศึกษาและการเตรียมความพร้อม ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการ "อ่านออกเขียนได้" เมื่อเด็กเติบโตขึ้นเข้าสู่ระบบโรงเรียน

๒. การรณรงค์ดึงเด็กเข้าสู่ "ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก" : ทางสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมีข้อเสนอแนะและขอความร่วมมือเพียงประเด็นเดียว คือ ขอให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานใด หากพบเห็นเด็กที่อายุเข้าเกณฑ์ ขอให้ช่วยกันสนับสนุนและพูดคุยชักชวนครอบครัว ให้นำเด็กเข้าไปอยู่ในความดูแลของ "ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก" (ทั้งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการ)

๓. การแก้ปัญหาพัฒนาการเด็กไม่สมวัย : ท่านได้สะท้อนข้อมูลที่น่าเป็นห่วงว่า ในระดับเขตสุขภาพที่ ๒ ซึ่งรวมถึงจังหวัดเพชรบูรณ์ด้วยนั้น ยังคงพบปัญหา "เด็กมีพัฒนาการไม่สมวัย" การนำเด็กเข้าสู่ระบบศูนย์เด็กเล็ก จะเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยแก้ปัญหานี้ ทำให้เด็กมีพัฒนาการที่สมวัยและพร้อมต่อการเรียนรู้

๔. การบูรณาการร่วมกับผู้สูงอายุและครอบครัว : ท่านได้เชื่อมโยงประเด็นนี้กับเครือข่ายสตรีและผู้สูงอายุ โดยมองว่า ปู่ ย่า ตา ยาย หรือผู้ปกครองในชุมชน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาเด็กปฐมวัยได้ เช่น การช่วยเล่านิทานให้เด็กฟัง เพื่อกระตุ้นพัฒนาการ

๕. การยกระดับครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก : ท่านให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันมีการพัฒนาศักยภาพของครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปมากแล้ว หลายแห่งเริ่มมีการนำวิชาภาษาอังกฤษเข้ามาบูรณาการสอนให้กับเด็กๆ ตั้งแต่ยังเล็ก

บทสรุป : ข้อเสนอของผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ เน้นการทำงานแบบป้องกันและบูรณาการ โดยเรียกร้องให้ทุกคนช่วยกันเป็นหูเป็นตา นำเด็กวัย ๓ - ๕ ปี เข้าสู่ระบบศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อแก้ปัญหาพัฒนาการล่าช้า และเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษาภาคบังคับ

๑๒) ผศ.กมล บุญเขต (ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา) มีประเด็นสำคัญที่สะท้อนถึงปัญหาในระดับปฏิบัติการของการจัดการศึกษา โดยสามารถสรุปได้ ๓ ประเด็นหลัก ดังนี้

๑. ผลกระทบจากนโยบาย "ห้ามตก ห้ามซ้ำชั้น" : ท่านได้วิพากษ์วิจารณ์นโยบายของระบบการศึกษาที่ผู้บริหารมักกำหนด ห้ามครูให้เด็กติด I, E (ติด ๐, ๖) หรือห้ามให้เด็กซ้ำชั้น นโยบายนี้สร้างความลำบากและเป็นภาระให้ครูผู้สอนที่ต้องคอยตามแก้หรือซ่อมให้เด็ก และเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการผลักดันเด็กให้เลื่อนชั้นผ่านไปเรื่อยๆ จนส่งผลให้เด็กจำนวนมากอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้สะสมไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยท่านเน้นย้ำว่าปัญหานี้ไม่ได้เกิดจากตัวครูผู้สอน เพราะปัจจุบันครูต้องทำงานหนักมากและเปรียบเสมือน "เสือกระดาษ" ที่ต้องปฏิบัติตามนโยบาย

๒. การดึง "ปราชญ์ชาวบ้าน" มาร่วมทำหลักสูตรท้องถิ่น : ท่านสนับสนุนการทำหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่น แต่ชี้ให้เห็นสภาพจริงว่าเด็กปัจจุบันมักไม่ค่อยรู้จักสิ่งดีๆ ในชุมชนตัวเอง แม้แต่คำถามง่ายๆ เช่น ชื่อวัดหรือแหล่งน้ำสำคัญในหมู่บ้าน เด็กก็ตอบไม่ได้ ท่านเสนอแนะว่า ครูเพียงคนเดียวไม่สามารถรู้ลึกซึ้งได้ทุกเรื่อง จึงควรดึง "ปราชญ์ท้องถิ่น" หรือผู้มีภูมิปัญญาในชุมชน (เช่น คนทอผ้า คนทำเซรามิก เกษตรกร) เข้ามาเป็นผู้ช่วยให้ความรู้แก่เด็กๆ นอกจากนี้ ท่านยังสะท้อนปัญหาว่า ปัจจุบันหลายโรงเรียน

ไม่ยอมลงมือทำหลักสูตรท้องถิ่นอย่างจริงจัง แต่มักจะรอคัดลอก (ลอก) ไฟล์งานจากโรงเรียนต้นแบบอื่น ซึ่งในความเป็นจริงบริบทของแต่ละชุมชนแตกต่างกัน จึงไม่สามารถลอกกันได้ ท่านจึงเรียกร้องให้ผู้บริหารสถานศึกษาหันมาหารือและเอาใจจริงเอาใจในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นให้แล้วเสร็จ

๓. การนำกระบวนการ "วิชาลูกเสือ" กลับมาสร้างลักษณะนิสัยเยาวชน : ท่านเสียดายสิ่งดีๆ ในระบบการศึกษาที่ถูกกลืนหายไป โดยเฉพาะ "วิชาลูกเสือ" ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ล้มเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ ทรงวางรากฐานไว้ และในอดีตจังหวัดเพชรบูรณ์เคยเป็นอันดับหนึ่งของประเทศในด้านนี้ กระบวนการของวิชาลูกเสือมีทั้งการฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม และการเผชิญความท้าทาย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ดีมากในการ สร้างความรับผิดชอบและความกล้าแสดงออก ให้กับเยาวชนที่ปัจจุบันมักจะขาดคุณสมบัติเหล่านี้ ท่านกล่าวว่า ปัจจุบันคนในระบบการศึกษามักมีแต่ถกเถียงและขัดแย้งกันในเรื่องเล็กน้อย เช่น การบังคับสวมเครื่องแบบ (ที่ท่านเปรียบเทียบกับเหมือนการ "รบกันที่ทางจิ้งจก") จนทำให้หลงลืมและทิ้งแก่นแท้ที่มีประโยชน์ของวิชาลูกเสือไปอย่างน่าเสียดาย

๑๓) นางสาวณภัช คล้ายแก้ว (หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร ผู้แทนเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์) โดยสามารถสรุปประเด็นสำคัญและข้อเสนอแนะด้านการศึกษาเพื่อการเกษตรได้ดังนี้

๑. สะท้อนปัญหาและความท้าทายของภาคการเกษตร : ท่านระบุว่าเพชรบูรณ์เป็นเมืองเกษตรกรรม แต่ปัจจุบันภาคการเกษตรกำลังเผชิญปัญหาและความท้าทายหลายด้าน เช่น ต้นทุนการผลิตสูง ภัยแล้ง สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง และปัญหา "แรงงานผู้สูงอายุ" นอกจากนี้ ยังพบปัญหาสำคัญคือ "คนรุ่นใหม่ไม่สนใจภาคการเกษตร" เพราะมักมองว่าเป็นงานที่เหนื่อย รายได้น้อย และขาดโอกาสในการพัฒนา

๒. การผลักดันหลักสูตร "เกษตรอัจฉริยะ" และสร้าง Smart Farmer : เสนอให้สมาชิกสภาการศึกษาช่วยผลักดันการเรียนรู้ด้านการเกษตรเข้าไปในระบบสถานศึกษา เพื่อสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer) ขึ้นมารองรับ เสนอให้เพิ่มหลักสูตรหรือการเรียนการสอนที่นำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ เช่น "เกษตรอัจฉริยะ" การใช้โดรนทางการเกษตร การใช้เซ็นเซอร์ และการสร้างผู้ประกอบการรุ่นใหม่ เนื่องจากเด็กยุคปัจจุบันมีความสนใจและสามารถเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมได้รวดเร็วอยู่แล้ว

๓. การเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดเพื่อความยั่งยืน : ข้อเสนอเพื่อสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่นี้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่ ๕ ของจังหวัด (การวิจัย พัฒนานวัตกรรม และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) รวมไปถึงเป้าหมายเรื่องการทำเกษตรปลอดภัย

ท่านเสนอแนะทั้งท้ายว่า ในการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดในรอบต่อไป (ปี ๒๕๗๑-๒๕๗๕) ควรนำเรื่อง การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และเกษตรอัจฉริยะ มากำหนดเป็น "ตัวชี้วัด" ด้วย เพื่อให้เกิดการพัฒนาเด็กรุ่นใหม่เข้ามารองรับแรงงานผู้สูงอายุ ซึ่งจะช่วยให้ภาคการเกษตรของจังหวัดเพชรบูรณ์มีความยั่งยืนต่อไป

๑๔) นางสาวฉนิชา ทรัพย์ธนาธาดา (ประธานหอการค้าจังหวัดเพชรบูรณ์) สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

๑. การบรรจุวิชาการเงินขั้นพื้นฐานและเทคโนโลยี (AI) : โลกในปัจจุบันและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก จึงเสนอให้บรรจุความรู้เรื่อง "การเงินขั้นพื้นฐาน" ลงไปในรายวิชาเรียนของเด็กนักเรียน เน้นย้ำว่าควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้เรื่อง AI และเทคโนโลยี เป็นอันดับต้นๆ เพื่อให้เด็กก้าวทันโลก

๒. การพัฒนาทักษะธุรกิจและการตลาดออนไลน์ : สำหรับเด็กในระดับมัธยมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย ควรเน้นย้ำและมุ่งเป้าหมายไปที่การพัฒนาทักษะด้านธุรกิจ การตลาดออนไลน์ และการประยุกต์ใช้ AI

๓. การสอนทักษะชีวิตเพื่อให้หาเลี้ยงชีพได้และมีความสุข : เป้าหมายของการศึกษาไม่ควรมีความเก่งวิชาการ แต่เด็กจะต้อง "คิดเป็น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้" เด็กต้องมีวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้หาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้จริง รวมทั้งมีทักษะในการใช้ชีวิตให้มีความสุข

๔. การสร้างคนดีที่พร้อมช่วยเหลือสังคม : ท่านเห็นด้วยกับการปลูกฝังคุณลักษณะ "ลูกพ่อขุนผาเมือง" (เสียสละ กล้าหาญ) แต่ขอเน้นย้ำเพิ่มเติมว่า ต้องปลูกฝังให้เด็กเป็นคนดี มีความรักบ้านเกิด และเมื่อจบการศึกษามาแล้วต้องสามารถนำความรู้มา "ช่วยเหลือสังคมและช่วยเหลือบ้านเมืองได้จริงๆ"

๕. การจัดการศึกษาตามความถนัดของแต่ละบุคคล (ไม่ตีกรอบเด็กทุกคนให้เหมือนกัน) : ท่านได้ยกตัวอย่างประเทศที่พัฒนาแล้วว่า การจัดการศึกษาไม่ควรจัดในรูปแบบเดียวกันหมดให้กับเด็กทุกคนควรเน้นที่การ "ดึงศักยภาพเฉพาะตัว" ของเด็กแต่ละคนออกมา และผลักดันสนับสนุนเด็กไปในเส้นทางที่มีความถนัดอย่างแท้จริง

๑๕) นายรักษพล ชิตุมปุน รองประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปประเด็นสำคัญและข้อคิดเห็นได้ ๔ ด้าน ดังนี้

๑. ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญเป็นอันดับ ๑ สำหรับตลาดแรงงานและการส่งออก : ท่านได้เล่าประสบการณ์จากการลงพื้นที่ตรวจมาตรฐานโรงงานฮาลาลในจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งบางแห่งมีกำลังผลิตไก่ส่งออกถึงวันละ ๕๐๐,๐๐๐ - ๗๐๐,๐๐๐ ตัว โดยพบว่าโรงงานเหล่านี้ใช้แรงงานต่างชาติ (เช่น แรงงานเมียนมา) เป็นจำนวนมาก เพราะมองว่าแรงงานไทยขาดความอดทน และเนื่องจากสินค้าต้องส่งออกไปยังต่างประเทศ (เช่น ตะวันออกกลาง มาเลเซีย อินโดนีเซีย) จึงต้องสื่อสารกับแรงงานข้ามชาติ การใช้ "ภาษาอังกฤษ" เป็นภาษากลางจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ท่านจึงเน้นย้ำว่า เรื่องภาษาต่างประเทศถือเป็นหัวใจสำคัญอันดับ ๑ ของการศึกษาในยุคปัจจุบัน

๒. การปลูกฝังความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ ควรเริ่มต้นจาก "ครอบครัว" : ท่านเสนอแนะให้สังคมนำแนวทางปฏิบัติของชุมชนมุสลิมไปประยุกต์ใช้ คือ การปลูกฝังคำสอนทางศาสนา ตั้งแต่อยู่ในครรภ์เรือน เด็กๆ ควรได้รับการสอนให้ปฏิบัติศาสนกิจ (เช่น การละหมาด การสวดมนต์ หรือการอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน) ตั้งแต่เริ่มจำความได้ เพื่อสร้างรากฐานด้านคุณธรรมและความรักในสถาบันหลักของชาติให้หยั่งรากลึกตั้งแต่ยังเด็ก

๓. สนับสนุนการสร้าง "มัคคุเทศก์น้อย" และการใช้ภาษาเพื่อการท่องเที่ยว : ท่านชื่นชมการทำงานของเครือข่ายผู้สูงอายุ (ดร.วิรัตน์ ฉัตรวิโรจน์) ที่มีการฝึกเด็กๆ ให้เป็น "มัคคุเทศก์น้อย" ประจำวัดหรือสถานที่สำคัญเพื่อแนะนำนักท่องเที่ยว และท่านมองว่าทักษะภาษาทุกรูปแบบ ทั้งภาษาถิ่น (เช่น ภาษาไทหล่ม) และภาษาต่างประเทศ ล้วนเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวและเมืองมรดกโลกในจังหวัด

๔. ชี้แจงบทบาทของ "บาแล" และ มัคตับ (Maktab) : ซึ่งท่านได้ชี้แจงเพื่อแก้ความเข้าใจผิด โดยระบุว่าสถานที่อย่าง "บาแล" ไม่ใช่เพียงที่รวมตัวทั่วไป แต่เป็นสถาบันการศึกษาทางศาสนาอีกรูปแบบหนึ่ง และมีการจัดการเรียนการสอนศาสนาที่เรียกว่า "มัคตับ" คือ โรงเรียนหรือสถานที่สอนศาสนาอิสลามขั้นพื้นฐานสำหรับเด็ก ซึ่งมีการแบ่งระดับชั้นอย่างเป็นระบบ (ขั้นต้น ชั้นกลาง ชั้นปลาย) โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการทำให้เด็กมุสลิมทุกคน "อ่านออกเขียนได้" ในคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาที่ช่วยสร้างทักษะการอ่านเขียนให้กับเยาวชนเช่นกัน

๑๖) ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สรุปประเด็นสำคัญที่ขอฝากให้พิจารณาบรรจุลงในหลักสูตรการศึกษาได้ดังนี้

๑. การศึกษาการวิเคราะห์คุณภาพลุ่มน้ำ (Watershed Analysis) : ท่านชี้ให้เห็นสภาพภูมิประเทศของจังหวัดเพชรบูรณ์ว่าเป็นภูเขาสูงชันและเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธาร ซึ่งเมื่อฝนตกหนักจะทำให้น้ำไหลลงมาอย่างรวดเร็วและเกิดน้ำท่วม จึงเสนอให้สอนวิชาการวิเคราะห์คุณภาพลุ่มน้ำให้แก่เด็กนักเรียน เพื่อให้เด็กนำความรู้นี้ไปต่อยอด หรือใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในอนาคต

๒. การจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Land Use) : เสนอให้บรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการและการใช้ประโยชน์ที่ดินลงในหลักสูตร เนื่องจากหากสามารถสร้างความเข้าใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปลูกพืชในพื้นที่สูง (พื้นที่ภูเขาด้านบน) ได้ จะส่งผลดีอย่างมากในการช่วยลดปัญหาอุทกภัย (น้ำท่วม) ในพื้นที่ด้านล่าง

๓. การจัดการมลภาวะ ชยะ และการบำบัดน้ำเสีย : ท่านได้ฝากประเด็นด้านมลภาวะที่กำลังเกิดขึ้นและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน โดยขอให้พิจารณาบรรจุเรื่องการจัดการขยะและการบำบัดน้ำเสียลงไปในหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้เยาวชนมีความรู้และส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

๑๗) นายวินัย บุญพั่ง (หัวหน้ากลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์) ท่านได้สรุปประเด็นสำคัญในด้านการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างทักษะอาชีพ ดังนี้

๑. การออกแบบหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ : เสนอแนะให้กำหนดหลักสูตรการศึกษา ต้องมีความสอดคล้องกับ "อุตสาหกรรมเป้าหมาย" ของจังหวัดเพชรบูรณ์ และควรเชิญตัวแทนจากสถานประกอบการหรือภาคธุรกิจ เข้ามาเป็นคณะกรรมการร่วมในการออกแบบหลักสูตรด้วย เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่แท้จริง

๒. ต่อยอดมุ่งสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและสมุนไพร : ท่านได้ยกตัวอย่างความเชื่อมโยงว่าเมื่อจังหวัดมีนโยบายส่งเสริมด้าน "เกษตรปลอดภัย" การศึกษาก็ควรส่งเสริมทักษะที่นำไปสู่ภาคการผลิต เช่น "อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป" และ "เกษตรสมุนไพร" เนื่องจากจังหวัดเพชรบูรณ์มีความหลากหลายในด้านนี้ค่อนข้างมาก

๓. เป้าหมายสูงสุดคือ "เรียนแล้วต้องมีงานทำในพื้นที่" : โดยท่านได้เน้นย้ำว่าแก่นสำคัญของการทำหลักสูตร คือต้องมุ่งเป้าไปที่การทำให้เด็ก "เรียนจบแล้วมีงานทำ" และสามารถนำความรู้นั้นไปประกอบอาชีพในพื้นที่จังหวัดของตนเองได้จริง

๑๘) นางสาวสุกัญญา องค์วิเศษไพบุลย์ (แรงงานจังหวัดเพชรบูรณ์) สรุปประเด็นสำคัญและมุมมองในมิติด้านแรงงานและการมีงานทำได้ดังนี้

๑. การผลิตกำลังคนต้องมองความต้องการของตลาด (ผู้ใช้กำลังคน) : ท่านให้มุมมองในฐานะสถานประกอบการว่า การจัดการศึกษาหรือการ "ผลิตบัณฑิต" ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ใช้กำลังคนด้วย โดยตั้งข้อสังเกตว่าเรากำลังผลิตกำลังคนเพื่อใช้ในจังหวัด หรือผลิตเพื่อ "ส่งออก" ไปจังหวัดอื่น เพราะที่ผ่านมาพบว่าเด็กเพชรบูรณ์เก่งๆ หลายคนที่ได้รับทุนไปเรียนที่กรุงเทพฯ มักจะไม่กลับมาทำงานที่บ้านเกิด

๒. สนับสนุนการยกระดับสู่เกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) : เห็นด้วยกับตัวแทนเกษตรกรจังหวัดว่า เพชรบูรณ์มีศักยภาพด้านพื้นที่การเกษตรเป็นหลัก ชี้ให้เห็นว่าในต่างประเทศ เกษตรกรคือกลุ่มนายทุนที่มีฐานะ แต่ในประเทศไทยเกษตรกรยังขาดโอกาส จึงต้องเร่งนำ "เทคโนโลยี" เข้ามาใช้เพื่อยกระดับเกษตรกรให้มีคุณภาพชีวิตและรายได้ที่ดีขึ้น

๓. ข้อเท็จจริงของตลาดแรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ : ท่านได้ยกตัวอย่างสถานประกอบการขนาดใหญ่ในพื้นที่ เช่น โรงงานแปรรูปไก่ส่งออกฮาลาล (Golden Line) ซึ่งเป็นระบบโรงงานที่ใช้ "แรงงานไร้ฝีมือ" เป็นหลัก โดยพบว่าในโรงงานที่มีพนักงานหลักหมื่นคน เป็นแรงงานต่างด้าว (เช่น ชาวเมียนมา) ถึง ๘,๐๐๐ คน ซึ่งรับค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน ในขณะที่คนเพชรบูรณ์มักไปทำงานในสถานประกอบการขนาดเล็กในเมือง ซึ่งบางครั้งยังได้ค่าจ้างไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ดังนั้น การศึกษาจึงไม่ควรผลิตเด็กเพื่อไปแข่งขันในตลาดแรงงานไร้ฝีมือเหล่านี้ แต่ควรมุ่งยกระดับไปที่การเกษตรอินทรีย์และการท่องเที่ยวธรรมชาติ ซึ่งตอบโจทย์จังหวัดมากกว่า

๔. การสร้าง "เป้าหมายในชีวิต" ให้กับผู้เรียน : ท่านสะท้อนปัญหาจากการพบเห็นเด็กวัยรุ่นเพชรบูรณ์ (อายุ ๑๗ - ๑๘ ปี) ไปทำงานตามห้างสรรพสินค้า โดยหลุดออกจากระบบการศึกษา เพราะพวกเขา "ไม่เห็นเป้าหมายว่าเรียนไปแล้วจะนำไปใช้ตอบโจทย์ชีวิตได้อย่างไร" จึงฝากถึงสมัชชาสภาการศึกษาว่า สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องจัดการศึกษาที่ทำให้เด็ก "มองเห็นเป้าหมายในชีวิต (Goals)" และมองเห็นเส้นทางอนาคตของตนเองได้อย่างชัดเจนตั้งแต่ยังเรียนอยู่

๑๙) นายอานนท์ แจ่มศรี ผู้แทนผู้ปกครองโรงเรียนเพชรพิทยาคม ซึ่งได้สะท้อนมุมมองเกี่ยวกับ "ปัญหาความสูญเปล่าของหนังสือเรียนและสื่อการสอน" โดยสามารถสรุปประเด็นหลักได้ดังนี้

๑. ปัญหาหนังสือเรียนไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียนจริง : ท่านได้เล่าประสบการณ์จากการไปร่วมประชุมภาคี ๔ ฝ่ายที่โรงเรียน โดยพบปัญหาว่า หนังสือเรียนที่ทางกรมหรือส่วนกลางกำหนดมาให้จัดซื้อนั้น บางเล่มมีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่เด็กใช้เรียนจริงในห้องเรียน

๒. ความสูญเปล่าของทรัพยากรและงบประมาณ : พบว่าหนังสือหลายเล่มที่โรงเรียนถูกกำหนด (ล็อก) ให้ต้องจัดซื้อมา ท้ายที่สุดแล้วเด็กนักเรียนไม่ได้นำมาใช้งานเลย บางรายวิชา (เช่น พลศึกษา) เด็กรับหนังสือกลับไปที่บ้านแต่ไม่เคยได้เปิดอ่านเลยจนจบภาคเรียน ทำให้หนังสือยังคงสภาพใหม่สวยงามเหมือนเดิม

๓. ความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน : จากการสอบถามนักเรียนโดยตรง พบว่าในบางรายวิชาเด็กมีความต้องการเรียนผ่านเอกสารประกอบการสอน หรือใบงาน (ซีท) มากกว่าการใช้หนังสือเรียนที่ไม่ได้ตอบโจทย์

๔. ข้อเสนอแนะถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : ท่านได้ฝากข้อเสนอแนะถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ช่วยลงมาตรวจสอบและแก้ไขปัญหาการจัดสรรหนังสือเรียนที่เนื้อหาไม่ตรงประเด็น โดยควรปรับเปลี่ยนให้หนังสือเรียนที่จัดซื้อสามารถนำไปใช้งานได้จริง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและลดความสูญเปล่า

๒๐) นางขวัญใจ พันธุมจินดา ผู้แทนศาสนาคริสต์ ซึ่งท่านเคยเป็นครูสอนอยู่ที่ "โรงเรียนเซนต์โยเซฟศรีเพชรบูรณ์" (ซึ่งเป็นโรงเรียนคาทอลิก) ข้อเสนอแนะของท่านมีประเด็นหลักที่มุ่งเน้นเรื่องการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

๑. ความเป็นห่วงเรื่องการใช้ภาษาไทยที่ผิดเพี้ยน : ท่านสะท้อนปัญหาการอ่านและเขียนภาษาไทยในปัจจุบันว่าไม่ได้มีปัญหาแค่การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ แต่ยังมีปัญหาเรื่อง "ความถูกต้อง" ด้วย พบว่าในสื่อโซเชียลมีเดีย (เช่น TikTok) มีการใช้ภาษาไทยผิดจำนวนมาก ทั้งการผันวรรณยุกต์ และการไม่ใช้ตัวควบกล้ำ (ร.เรือ, ล.ลิง) ซึ่งบางครั้งก็พบว่าตัวคุณครูเองก็ยังมีปัญหาเรื่องนี้เช่นกัน

๒. เสนอให้จัดอบรม "ครูภาษาไทย" เพื่อเป็นต้นแบบ : ท่านเสนอแนะให้ทางสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดจัดอบรมครูผู้สอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาให้ครูใช้ภาษาและผันวรรณยุกต์ได้อย่างถูกต้อง

โดยท่านให้มุมมองว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องของการจดจำและฝึกฝนบ่อยๆ หากครูได้รับการฝึกฝนจนอ่านและพูดได้ถูกต้อง ก็จะสามารถนำไปสอนเด็กให้ถูกต้องและตีความเนื้อหาได้แตกฉานขึ้น

๓. สะท้อนมุมมองผ่านชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทย : ท่านเล่าประสบการณ์จากการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติว่า ชาวต่างชาติมีความตั้งใจในการออกเสียงอักขระ ตัวควบกล้ำ และ ร.เรือชัดเจนมาก แต่ชาวต่างชาติมักจะสับสนเวลาฟังคนไทยพูด เพราะคนไทยมักออกเสียงผิด เช่น คำว่า "ยอมรับ" แต่คนไทยมักออกเสียงเป็น ล.ลิง ทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสาร จึงอยากให้คนไทยภูมิใจและพูดภาษาไทยให้ถูกต้อง

๔. เสนอแนะให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดควรเป็น "ต้นแบบ" ด้านภาษา : โดยท่านเน้นย้ำว่าบุคลากรของหน่วยงานการศึกษา โดยเฉพาะสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด จะต้องเป็นต้นแบบในการใช้ภาษาและการสะกดคำที่ถูกต้องให้กับหน่วยงานอื่นๆ พร้อมทั้งยกตัวอย่างนโยบายในอดีตสมัยก่อน ที่มีการเข้มงวดเรื่องความถูกต้องของเอกสารราชการ หากใครสะกดคำผิดจะถูกตั้งกฎปรับเงินค่าละ ๑๐ บาท เพื่อเป็นกุศโลบายให้ทุกคนใส่ใจและระมัดระวังการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง (ในช่วงท้ายของการประชุม สื่อมวลชนที่เข้าร่วมได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า คุณขวัญใจ พันธุมจินดา คือผู้แต่งคำขวัญจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ใช้กันมาอย่างยาวนานถึงปัจจุบัน)

๒๑) นายวันชัย ศรีเหนียง (ผู้แทนสื่อมวลชน) ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

๑. มองสมัชชาการศึกษาเป็น "ระบบนิเวศ" (Ecosystem) ที่เกื้อกูลกัน : ท่านมองว่าผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ ภาคประชาสังคม หอการค้า ผู้นำศาสนา ผู้แทนผู้ประกอบการหรือสถานักเรียน ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศทางการศึกษาที่ต้องพึ่งพาอาศัยและขับเคลื่อนงานไปพร้อมกัน

๒. ดึงศักยภาพของทุกภาคส่วนมาเป็น "แหล่งเรียนรู้จริง" : หน่วยงานทางการศึกษา (เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย กศน. หรือศูนย์เด็กเล็ก) มีความพร้อมด้านงบประมาณ บุคลากร และพื้นที่อยู่แล้ว ในขณะเดียวกัน ภาคส่วนอื่นๆ ก็สามารถเข้ามาเป็นแหล่งเรียนรู้ได้ เช่น ผู้แทนผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของอู่ซ่อมรถก็สามารถใช้สถานประกอบการเป็นสถานที่ฝึกปฏิบัติงานจริงให้กับเด็กในอนาคตได้

๓. เน้นย้ำ "การมีส่วนร่วมลงมือทำ" : ท่านได้ฝากให้ตัวแทนหน่วยงานต่างๆ ที่ได้เสนอแนะนโยบาย อยากให้ทุกภาคส่วนร่วมลงมือขับเคลื่อนไปด้วยกัน หากหน่วยงานการศึกษาทำเพียงฝ่ายเดียวก็จะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้

๔. ใช้การศึกษาแก้ปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม (กรณีศึกษาไฟป่า) : ท่านยกตัวอย่างชาวบ้านที่ถูกปรับเงินเพราะภาพถ่ายดาวเทียมตรวจจับจุดความร้อน (Hotspot) จากการเผาป่าในพื้นที่ของตน ทั้งที่อาจจะไม่ได้เป็นคนเผาเอง ท่านชี้ให้เห็นว่า การแก้ปัญหาเรื่องนี้ไม่ควรใช้แค่ "การจับกุม" แต่ต้องใช้ "การศึกษา" โดยให้โรงเรียน (ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงมหาวิทยาลัย) และภาคประชาสังคม เป็นแหล่งให้ความรู้สร้างความตระหนักรู้ เพื่อแก้ปัญหาในชุมชนอย่างยั่งยืน

๕. การนำไปขับเคลื่อนต่ออย่างเป็นรูปธรรม : ท่านเสนอแนะทั้งท้ายว่า การประชุมในวันนี้ไม่ควรเป็นแค่การมารับฟังคำสั่งหรือมติแล้วจบไป แต่ควรมีการสรุปประเด็นร่วมกัน เพื่อนำไปขับเคลื่อนให้เกิดความต่อเนื่องในการทำงานครั้งต่อไป

ผศ.ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (ประธานการประชุม) สรุปใจความสำคัญและวิสัยทัศน์ ดังนี้

๑. เน้นย้ำบทบาท "ผู้ร่วมขับเคลื่อน" ของทุกภาคส่วน : ท่านกล่าวเห็นด้วยกับข้อสรุปของคุณวันชัย (ตัวแทนสื่อมวลชน) ว่าทุกคนที่มาร่วมประชุมในวันนี้คือ "ผู้ร่วมขับเคลื่อน" ในทุกภาคส่วน และท่านแสดงความชื่นชมที่ได้เห็นมิติใหม่ๆ ในการบูรณาการ โดยมองว่าทั้งสถานประกอบการ ภาคศาสนา ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการเกษตร ล้วนถือเป็น "สถาบันการศึกษา" และเครือข่ายสำคัญที่ช่วยสนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนไปพร้อมๆ กันได้

๒. นิยาม "การศึกษาที่แท้จริง" ต้องสร้างการเปลี่ยนแปลง (Impact) ต่อสังคม : ท่านได้สรุปซึ่งทำอย่างหนักแน่นว่า การศึกษาที่เรียนแค่ทฤษฎีในตำรา ไปสอบข้อเขียนแล้วรับเกียรติบัตรหรือปริญญา นั้น ถือว่าไม่มีความหมาย หากไม่สามารถนำไปสร้างผลกระทบเชิงบวก (Impact) หรือแก้ปัญหาให้กับสังคมได้ ท่านให้มุมมองในฐานะครูและอาจารย์มหาวิทยาลัยว่า การสอนให้เด็กเรียนหนังสือจบออกไปนั้นไม่ใช่เรื่องยาก แต่บทพิสูจน์ที่จะสร้างศรัทธาให้กับหน่วยงานการศึกษาอย่างแท้จริง คือ ต้องทำให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้จริง สร้างการเปลี่ยนแปลงได้ และลงไปทำงานร่วมกับชุมชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่นได้จริง

๓. การเปิดรับและบริหารจัดการข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ : เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลา ท่านจึงได้แจ้งให้ผู้เข้าร่วมที่ยังไม่มีโอกาสได้พูด สามารถเขียนข้อเสนอแนะลงในแบบฟอร์มหรือกระดาษส่งให้ฝ่ายเลขานุการได้ ซึ่งข้อมูลจากทุกภาคส่วนในวันนี้จะถูกนำไปสังเคราะห์และจัดกลุ่ม เพื่อสร้างเป็น "รมใหญ่" (กรอบยุทธศาสตร์) ให้ทุกหน่วยงานสามารถนำไปต่อยอดและประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งวัยเด็ก วัยทำงาน และวัยผู้สูงอายุต่อไป

ท่านได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านที่เสียสละเวลามาร่วมกันกำหนดทิศทางการศึกษา โดยย้ำเตือนว่าการพัฒนาคนและการศึกษาเป็นสิ่งที่ต้อง "ค่อยเป็นค่อยไป" จากนั้นจึงได้กล่าวปิดการประชุม

นายพสกร ทวีทรัพย์ (ผู้ช่วยฝ่ายเลขานุการ) มีประเด็นแจ้งคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. ขอความร่วมมือให้ข้อเสนอแนะผ่านแบบประเมิน (QR Code) : ขอความร่วมมือคณะกรรมการและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน สแกน QR Code ที่อยู่ในเอกสารหน้าที่ ๑๐ เพื่อแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะอย่างน้อยท่านละ ๑ ความเห็น และแจ้งว่าทางทีมงานได้ส่งลิงก์สำหรับกรอกข้อเสนอแนะนี้เข้าไปในกลุ่ม LINE เรียบร้อยแล้ว เพื่อบรรณข้อมูลทั้งหมดไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของจังหวัดต่อไป

แบบรับรอง/ขอแก้ไขรายงานการประชุมสมัชชาสภาการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์
ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๙

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เวลา ๐๙.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.

ณ ห้องประชุมอินทปฐระ อาคารเฉลิมพระเกียรติฉลองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี (ชั้น ๑)
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

.....

รับรองรายงานการประชุม

ขอแก้ไขรายงานการประชุม

ขอแก้ไขรายงานการประชุม หน้าที่ ..... บรรทัดที่ .....

จากข้อความ

เดิม .....

.....

.....

.....

.....

..... แก้ไข

เป็น .....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) (.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....

หมายเหตุ กรุณาส่งทางอีเมล plan.pbnpeo@gmail.com ภายในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๙ หากพ้นกำหนด
ดังกล่าวแล้ว ถือว่าท่านรับรองรายงานการประชุม